

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מאי אחזקות בע"מ וcoh' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת נחמה נצר

- 1.ק. מאי אחזקות בע"מ
- 2.אברן קופל
- 3.דוד נאור
- ע"י ב"כ עוה"ד יובל קין

מעורערים

נגד

- 1. מדינת ישראל – רשות המיסים
- 2. פקיד שומה אשקלון
באמצעות פמ"ד – ע"י ב"כ עוה"ד אמון שילה

משיבים

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
- רקע**
- בערעור זה מבקשים המעורערים להשיג ולחולק על החלטת משפט 2, שניתנה במסגרת השגה שהגישו המעורערים על פי סעיף 119א' (ז) לפקודת מס הכנסת [נוסחת חדש], תשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה") ובה נקבע, כי המשיבה 1 רשאית לגבות מהמעורערים חוב מס (להלן: "ה חובב") שחייבת חברת רב א/or טכנולוגיות לביטוח (1998) בע"מ (להלן: "רב א/or") את בהתאם לנסיבות הקבועה בסעיף 119א' לפקודה.
- חברת רב א/or הינה חברה פרטית הנישומה בפקיד שומה אשקלון והינה סוכנת ביטוח שבمיעדים הרלוונטיים לערעור, עסקה בקיום ביוטחים קולקטיביים לועדי עובדים שונים.
- המעורערים 2 ו- 3 הינם בעלי מנויות ברב א/or בחלוקת שווים ביניהם.
- המעורערת 1 הינה חברה פרטית, הקשורה לרב א/or, כאשר המערער 2 אווח בתעשייה ותשעה אחזois ממננותיה והינו מנהלה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. Maii Achzot Be'um Vach' N'i Mzdut Yisrael

על פי הטענה, רב אוור חבה חובות מס החל משנת 2001 ועד עתה, שטרם שלמו לרשומות המיסים. המערערים ואו מיהם, כך על פי הטענה, קיבלו במהלך השנים מרבית כספים רבים והמשיבים, בניסיון לגבות חובות המש בהן חייבת רב אוור, עשו שימוש במסמכות הקבועה בסעיף 119א' לפקודת, תוך הפנית דרישות תשלום לאלו שקיבלו נכסים של רב אוור ובעניינו, המערערים 1-2.

דרישות התשלומים

דרישת התשלומים כלפי המערער 2

ביום 13.5.10 מסר הגובה הראשי אצל המשיבה 1, לערער 2 דרישת תשלום בהתאם לסעיף 119א' לפקודת, כאמור נכס של החייבת- רב אוור. על פי הדרישת, לחייבת לא נותרו אמצעים בישראל לסילוק החוב וכי החוב עומד על סך - 7,628,421 ₪. נטען כי רב אוור העבירה לידי המערער 2 נכס שהוגדר כ"נכסים מנהליים" בשווי מוערך של - 2,431,128 ₪, משכך נדרש המערער 2 לשלם סכום זה בהתאם לשווי הנכס שהתקבל על דוחטום החוב, לפי הנמוך שבמהם.

דרישת התשלומים כאמור נחתמה על ידי הגבי יפה לוי בתוקף תפקידה כגובה ראשית (להלן: "דרישת התשלומים למערער 2").

צוין כי לדרישה צורף פירוט של חובות החייבת - רב אוור, לפיו:
בשנת מס 2001, סכום החוב - 243,298 ₪ (סעיף שומה 07).
בשנת מס 2002, סכום החוב - 1,096,034 ₪ (סעיף שומה 07).
בשנת מס 2003, סכום החוב - 424,676 ₪ (סעיף שומה 07).
בשנת מס 2004, סכום החוב - 205,433 ₪ (סעיף שומה 00).
בשנת מס 2005, סכום החוב - 678,534 ₪ (סעיף שומה 00).
בשנת מס 2007, סכום החוב - 632,909 ₪ (סעיף שומה 00).
בשנת מס 2008, סכום החוב - 2,392,292 ₪ (סעיף שומה 00).
בשנת מס 2009, סכום החוב - 536,901 ₪ (סעיף שומה 13).
בשנת מס 2010, מקומות בסכום של - 667,839 ₪ וחוב ניכויים בסך של - 750,505 ₪
סכום החובות המפורטים מעלה הסתכמו ב- 7,628,421 ₪.

דרישת התשלומים כלפי המערערת 1

ביום 13.5.10 מסרה הגובה הראשית דרישת זהה לערערת 1, למעט צוין סוג הנכס שהועבר מהחייבת לערערת 1 וגובה הסכום. בדרישה זו צוין כי החייבת רב אוור העבירה לידי המערערת 1

בית משפט לעניינים מנהליים בבאր שבע

ע"מ 36166-07 ק. מיי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

**נכס שהוגדר כ"יתרת חובה" בשווי מוערך של - 7,135,240 ₪ (להלן: "דרישת התשלום למעערת 1
2 מיעון בשתי דרישות התשלום עולה כי לא צוין בהן אייזו מן החלופות הנכירות בסעיף 119א' ישימה 3
4 לגבי דרישות אלו. אולם, מסיקומי הצדדים עולה כי אין מחלוקת ביניהם כי מדובר בחלופה הקבועה 5
6 בסעיף 119א' (א)(1).
7 לחילופין, המשיבים טוענים כי גם החלופה המנויות בסעיף 119א' (א)(3) לפકודה, הולמת את נסיבות 8
המקורה ולו ביחס למעערת 2.**

השגות על דרישות חתולות

בהתאם להוראות סעיף 11א' (א) השיגו המערערים על דרישות התשלום בפני סגן נציג מס הכנסה.
במסמך שנשלח ביום 11.6.1 למערתת 1 מטעם רוייח ציפי יוסף – סקלר - פקידת שומה (להלן:
"רויח סקלר ואו פק"ש אשקלון"), נדחו השגות המערערת.
על פי החלטה בהשגת המערערת שבה ונדרשה לשלם סך של - 7,135,000 ₪, המשוערך למועד
ההחלטה לסכום של - 8,435,000 ₪, זאת בגין חובה של חברת רב אור לרשות המיסים (להלן:
"ההחלטה בהשגת").
במסגרת ההחלטה בהשגת צוין, כי זו נחתמת מהኒומוקים הבאים: נחתמה הטענה כי אין מדובר
ב"יעס" כמשמעותו בסעיף 11א' אלא בלהוואה. נקבע כי הטענה שהמעערערת הייתה צינור
להשיקות כספים בנכס שערכו ירד, אינה רלוונטייה לדרישת החוב. בנוסף צוין כי מכלול הנתונים
וההסבירים שהוצעו בפני פקידת שומה, זו לא שותגעה כי קיימת מניעה חוקית או אחרת לגבות את
חובות רב אור בהתאם לזרישת התשלום.

23 השגות המערער 2, נחכו אף הן במסגרת החלטה שנשלחה בזום 2.6.11 ע"י פק"ש אשקלון. על פי
24 ההחלטה בהשגה, מערער 2 נדרש לשלם סך של - 2,431,128 ₪ המשוערך לכך של - 2,876,374 ₪,
25 זאת בגין חובה של רב אוור. במסגרת ההחלטה בהשגה, צוין כי ההשגה לא התקבלה מהניסיוקים
26 הבאים: נדחתה הטענה כי אין מדובר בנכס ממשמעותו בסעיף 119א', אלא בהלוואה.
27 בסוף צוין כי מכלול הנזונים וההსברים שהוצעו בפני פקיטת שומה, זו לא שוכנעה כי יש מניעה
28 לבודת את חובות רב אוור בהתאם לכתב הדרישת.

לחלופין צוין, כי בהתאם להזיהה שניתנה לחב' הביטוח הפניקס מטעם רב או רענין הפקת פעילות, הרי שבהתאם להוראות סעיף 119א(א)(3), כל הנכסים שהיו לחברה נחשבים ונראים כאילו הועברו לבעל המניות, ללא תמורה.

בעקבות החלטות בהשגות כמפורט לעיל, הוגש ערעור זה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1

2

הודעת הערעור

3 ביום 20.7.11 הגישו המערערים הודעת ערעור בהתאם לסעיף 119א(ו) לפקודת ובה טענו כי
4 הסוכומים המגולמים בזרישות, שנויים במחולקת. לצד כך נטען טענות מקדימות- כך למשל טענו
5 כי החלטת מшиб 2 בהשגה ניתנה בחוסר סמכות ודינה בטלות ולחילופין, ביטול; נטען להעדר
6 הנמקה, שכן בהחלטה בהשגה אין כל הנמקה מדוע לא התקבלו טענות המשיגים / המערערים אשר
7 טענו במהלך הדיזון בהשגה; מניעות, שכן ביום 21.3.11 הוציאו המשיבים למעעררים 1-2 הודעות
8 עיקול בגין חסיס החייב הנמצאים בידי צד שלישי, זאת בזיקה לחובות רב אוור, כאשר ממשעות צו
9 העיקול היה, פגנכים המעקלים הם נססי החייבת רב אוור ולכנן, לא הווערו למעעררים.
10 נטען מהמשיבים פגנעים מלטוען טענות עובדיות סותרות כאשר לצרכי הליך העיקול הם טענו כי
11 הנכסים נותרו בידי החייבת ואילו לצרכי סעיף 119א' לפקודת הם טוענים כי הנכסים הוצאו מיד
12 החייבת והועברו לידי המערערים.
13 נטען בטענה, כי המעדער 3 אינו שב דבר לחברת רב אוור, לא קיבל ממנה כל כניסה ללא תמורה או
14 בנסיבות היכולות להתייר הפלתו של סעיף 119א' לפקודת, ככליו.
15
16 בהודעת הערעור נטען כי המערערים 1 ו-2 אכין חייבים כספים לרבות אוור, אך זאת, בשל הלוואות
17 שטרם הגיעו מועד פירעון.

19 **הודעת המשיב המפרשת את הנימוקים להחלטה בטענות על פי סעיף 119א' לפקודת**
20 ביום 10.11.11 הגישו המשיבים באמצעות רוי"ת סקלר, הודעה המפרשת את הנימוקים להחלטה
21 בהשגה.
22 בפתח הדברים צוין כי אין זו הפעם הראשונה בה מעורבים המשיעים בפרש של הברחת נכסים
23 במטרה למנוע גבייה מס כדין (ע"ש (ת"א) 1183/05 חברת רב אוור סופנות לביטוח בע"מ נ' מדינת
24 ישראל מנהל המכס והמע"מ).

26 נטען בטענה, כי ביום בו הומצאה למעעררים הדרישה לתשלום החוב מכוח סעיף 91ו'א לפקודת היו
27 לרבות אוור חובות לרשות המיסים, כדלקמן:
28 1. **חובה מס סופיים בסך 6.54 מיליון ₪** - מתוכם חובות מס בשומות בהסקם לשנים - 2001
29 2003, בסך של כ - 1.97 מיליון ₪.
30 2. **חובה ניכויים בגין שנות המס 2004-2001** בשומות בהסקם, בסך של כ- 0.82 מיליון ₪.
31 3. **חובה מס בסך 3.58 מיליון ₪** שנדרשו בגין שנות המס 2009 ו-2010, שלגביהם רב אוור לא
32 הגישה דוחות שנתיים.
33
34 נטען כי נכון למועד המצאת הדרישה למעעררים, הגישה רב אוור דוחות עד לשנת 2008 ותו לא.
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואחר' נ' מדינת ישראל

1 נתן כי החל מחודש מרץ 2009 סוגה רב אוור במשרדי מע"מ כלל פעילה. עוד נתן כי רב אוור הציגה
2 מסמך כלפי צד ג', בו היא מצוינת כי ההחלטה לפועל.

3 נתן כי המשיב אכן ביצע עיקולי צד ג' - במטרה לגבות את חובות המס של רב אוור, אלא שפעולה זו
4 הניתה תוצאות דלות.

5 נתן כי כבר ביום 13.3.2006 ביטל המשיב אישורים שהונפקו לרבות המכובנים להקטין את שיעור
6 המס המנוכה במקור, מכל הכספיותה.

7 נתן כי בהתאם למאזן רב אוור ליום 31.12.2008, יתרת חובם של המערערות 2 ו-3 לחברת הינו בסך
8 2.4 מיליון ₪ (מושערך ליום הדירה - 2.87 מיליון ₪), וכן הלוואות ויתרות חובות של חברות
9 הקשורות ~ 17 מיליון ₪ מפקום, יתרת חוב של המערערת 1 בסך של 7.1 מיליון ₪ (מושערך ליום
10 הדירה - 8.43 מיליון ₪).

11 נתן כי ביום 23.5.2010 פנתה הגובה הראשית בפקיד שומה אשקלון למערערים בדרישות תשלום
12 לפי סעיף 119א' לפוקודזה זאת לצורך תשלום חוב המס של רב אוור, הכל בהתאם ליתרות חוב של
13 המערערים בספרייה ובנקובקה' התנאים למימוש הסמכות.

14 נתן כי ביום 13.6.2010, הגיעו המערערים השגה על דרישת התשלום והתקיים דיון בפני פק"ש
15 במהלךו ניתנה למערערים הזכות להציג טענותיהם, ואף שהות להציג מסמכים לצורך ביסוס
16 טענותיהם.

17 נתן כי במסגרת השגתם טענו המערערים כי העברת הכספיים מרוב אוור למערערים נעשתה במסגרת
18 של הלוואה ומשמעותם כך, לא התקיימה העברת של גבסים ללא תמורתה. נתן כי במסגרת הדיון בהשגה
19 לא התקבלו מעת המערערים מסמכים המעידים על הלוואה, חוץ שביב' המערערים הודה כי אין
20 הסכם הלוואה על מלאה החובות לרוב אוור ואף אין מנגנון שעל פיו ניתן לקבוע את מועד הפירעון
21 ותשלומי ריבית.

22 עוד צוין כי טענת המערערת 1, לפיו הכספיים לרוב אוור אינם בני השבה, יש בה כדי להuid
23 שהמערערת נהגה בכיספים שנמשכו מרוב אוור, כבנכש שלה.

24 בנוסף נתן כי ביום 17.5.10 הגיעו למחוקת הגובה במשרדי המשיב 2 בקשה לקבלת שובר תשלום
25 מס מופחת בגין חלוקת דיבידנד שמצויה ביטוייה בנסיבות כספים של מערער 2 מרוב אוור בהתאם
26 לפרוטוקול חלוקת דיבידנד מיום 14.5.10.

27 צוין כי פק"ש ראה לנכון לדוחות טענות המערערת 1 כי הכספיים ניתנו לה כ haloah ובדומה, לא
28 התקבלו טענות המערערים 2 ו-3 כי הכספיים ניתנו להם כ haloah על ידי החברה.

29 לשיטת פק"ש, התקיימו התנאים החקיקתיים המאפשרים ייחוס של כל נכסים החברה לבני
30 מנויותיה התקיימו, זאת מכוח סעיף 119א' (א)(3) לפוקודזה, ובשל הפסקת פעילות החברה.

31
32
33
34
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

נטען כי יש לדוחות את טענות המערערים 2 ו-3 כי יש להקטין את דרישת החוב כלפייהם בסכום של 681,000 ש"ח זאת, בגין תשלום ששילמו על חשבו חובות מס ערך נוסף של חברת בית בהתאם לפסק הדין ע"ש (ת"א) 1183/05, מאחר והמערערים לא הציגו証券 בועל מנויות מעודכן ליום הדרישה, חרבן דרישות חזירות ונשנות מטעם המשיב. למעשה כן.

7 זכורה, טענה המערעתה 1 כי היוגה צינור להשקעת כספים במדינת נבאדה שבארצות הברית לצורך
רכישת נכס מקרקעין, שערכו ירד. בתמיכה לכך הוצגו אסמכתאות המלמודות כי המערעתה 1
העבירה לבעליה בחו"ל - \$800,000. אלא שלשית המשיבים, לא הוכת שסקום זה מקורו בסכום
של- 7.8 מיליון ש"ח העבר אליה מרבית אורך ואף לא הוכח, כי הסכומים הועברו לערעתה 1 במטרה
שושקעו ברכישת נדלין נבנאה או המלמידים כי אכן אירעה ירידת ערך לנכס, כטענת המערעתים.
12 צוין, כי גם היתה מוחצת ארידות ערך של הנכס כאמור, לא היה בכך, כדי להוציא.

14 המשיב מצין כי ראה לנכון לדווח טענות המערערים כי חלק מחובות רב אוור לרשויות המיסים,
15 התגבשו לאחר המשיכות, כך שאין מחלוקת להוראות סעיף 119א' לפוקודה.

17 נטע כי מאחר והווך שלב א/or חובה מס, וכי זו העבירה למעורערים את נכסיה ללא תמורה, ולא
18 יותר בידה אמצעים לסלוק חוב המשם בעת שהפסיקה את פעילותה העסקית, ומאהר ופעולות
19 הגבייה בנגדה העלו חרס ועל פי AMAZON, אין לה כל נכס ממונו ניתן להיפרע למעט הכספיים שנמשכו
20 על ידי המערערים, התקיימו גם התקיימו התנאים להפעלת סעיפים 119(1) ו- (3) והדרישה כלפי
21 המערערים לתשלום חובות המשם של רב או/or – בדין יסודה.

נתע כי במסגרת הדיון בע"ש (ת"א) 1183/05 טענה רב אורה כי המקורה שלא איינו המקורה הרואי להחלה הוראות סעיף 106 לחוק מע"מ, שהינו סעיף מקביל לסעיף 119א', שכן לטענתה אין מדובר בגורם שמקיים באופן סדרתי חברות במטרה להוותיר אחריו שובל של חובות. נתע כי לנוכח השתלשות העניינים המתוארכות לעיל, יתקשה המערערים לשוב ולטעון כי לא פעלו באופן המכוון לגורם להתחמקות מתשולם מיסיטם.

לענין הפעלת סעיף 106 לחוק מע"מ, נטען כי בתי המשפט קבעו שאין צורך להוכיח שההעבה הייתה אסורה על פי חוק או חסורת תום לב, או שטורתה העלמת מס זדי בכך, שלא נתרו אמצעים למסלום החוב

32 נטע כי קביעה זו יפה, גם לצורך הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 11א' לפקודה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-36166-07 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

באשר לטענת המערערים בדבר חוסר סמכות – על פי הטענה, שר האוצר מינה כדיין את פקדי השומה כ"סגן מנהל" לצורך הפעלת הסמכות שבסעיף 119א' (ו) לפקודה.

נטען בנוסך כי סעיף 150א' לפקודה חל אך ורק על השגה שהינה חלק מהליך שומה והואינו חל על היליך מכוח סעיף 119א' לפקודה שבמהותו היו היליך גביהה.

נטען כי היליך לפי סעיף 119א' אינו היליך מנהלי דו-שלבי כדוגמת הליכי שומה והוא אינו מעניק זכות טיעון כפולה. נטען כי היליך לפי סעיף 119א' עניינו גביהה מס על פי שומה שנקבעה זהה מכך, והפקה סופית. נטען כי הבדל זה יצר את ההבדלים בניסוח ההוראה, זאת בכוננות מכובן ותיק מותן אפשרות למשיבה 1 בהתקיים תנאי הסוף שבסעיף, לבצע היליך של גביהה חوب מס מקבל הנכיסים, בכפוף לפוטתו להניש השגה וערעור על החלטה זו.

באשר לחובת הנמקה, נטען כי למעורערים ניתנה זכות טיעון מלאה בפני משב 2 ולאורך כל הדוד
היי המעורערים מודעים לנסיבות בעטיין נדחו טענותיהם ואף הוכיחו להם, כי העדר מסמכים שיאמתו
את טענותיהם, יותיר על בנייתן חזרה לגביית החוב. בנסיבות אלה, כך נטען, טענת המעורערים
נוגעה בחוסר תום לב.

באשר לטענת המערערים לעניין קיומה של **מיפויות**, שמקורה בטעות עובדיות סותרות - נטען כי טענות העובדיות של המשיבים היא כי, עלתה העברת כספים מרוב אוור למערערים ללא תמורה ולפיכך, נוצרה עילה להפעלת סעיף 191א', שכן הפעלתו אינה מזכירה בירור עובדתי בדבר הסיווג המשפטי שהעניקו הצדדים עסקה. נטען כי סיוון העסקה הוא עניין משפטי ולא עובדתי. עוד נטען, כי הלि�כי העיקול בהם נקבעה בראשונה, מכוון בטענת המערערים כי מדובר בהלוואה, טענה שלשיות המשיבים, הופרכה ונסתירה.

גימוקי הערעוץ

ב18.12.11 הגיעו המערערים ניוקים לרוער.
לטענותם, המערער 3 אינו חייב סכום כלשהו לרוב אוור ואף לא קיבל, ללא תמורה, נכס בבעלותו מרוב אוור.

28 נטען כי המערערים 1 ו-2 חייבים אכן כספים לרוב אוור, אך זאת בשל הלוואות שנמצאו פירעון טרם
29 הגיעו. על פי הטענה, המערערים לא קיבלו ללא תמורתה נכסים כלשהם מרוב אוור.

30 נטע כי אין לראות את רב אוור כחברה שהפסיקה פעילותה ולהילופין, כי אם יראו בנסיבות רב אוור
31 שהם "הזכות לקבל את פירעון ההלואות במועדן בעתיד" כנכיסים שהועברו אל המערערים עקב
32 הפסיקתacaoה של הפעולות, הרי שהמעערערים קיבלו, לא יותר, מאשר את הזכות להשביב הכספיים.
33 בעתיד, ולא ניתן היום לגבות מהם, אלא את הזכות הנזכרת. נטע כי אפילו היו המערערים ממחים
34 זכות זו במלואה למשיבה, זו האחורה לא יכולת היהת לגבות היום, סכום כלשהו.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מאי אחזקות בע"מ וואח' נ' מדינת ישראל

1 המערירים הchkיו שיערו של החוב كنتען בנימוקי השומה זאת, מחוסר ידיעה.
2 נתען כי מכתב הדרישת נחתם ביום 23.5.10 ובאותו מועד,טרם חלף המועד להגשת הדוח השנתי של
3 שנת 2009 וכל שכן, שטרם הגיע המועד להגשת דוח 2010. מאז, כך נתען, הגישה רב אוור דוחות
4 שנתיים לשנים 2009 ו-2010 ולא ברור כיצד מבקשים המשיבים ליחס "חוב מס" לשנים 2009 ו-
5 2010 שעובר לממן הלוואות שניתנו על ידי רב אוור בשנים שקדמו לשנת 2008,טרם התגבש.

6 נתען כי רב אוור מעולם לא טוגה כחברה "לא פעילה" במשדי המשיב.
7 באשר לנכסים שהועברו כביבול, נתען כי אלו חובות של המערירים 1 ו-2 על פי הסכמי הלוואה
8 בגיןיהם לבן רב אוור – וכי על חובות אלו ממש, הוטל עיקול במסגרת נכס רבי אוור ועל בן נתן,
9 לכל היותר, לראות בעליך השליטה צזאים לקבל פירעון הלוואות במקום רב אוור.
10

11 נתען כי שווי הנכסים שהמערירים קיבלו לבוארה עד למועד החזוי לפירעון הלוואה היו
12 אפסי שכן גם נכון להיום, לא ניתן לאכוף על הלוואות את פירעון הלוואה. נתען כי מיום פירעון
13 הלוואה ואילך, שווי הנכסים תלך ביכולת הגביה. אם נפרעה הלוואה במלואה הרי שווי הנכסים
14 כשווי הלוואה. אולם אם הלוואה הפפה ל"חוב אבוד" הרי שאז שווי הנכסים יהיה "אפס". נתען
15 כי כך, התוצאה המעשית היא אותה תוצאה, בין אם הוטל עיקול על החוב ובין אם החוב
16 העובר לידי בעליך השליטה. נתען כי לא ניתן להיפרע מהחוב, עד שלא הגיע מועד פירעונו, שאחרת
17 יפעל פקיד שומה לגבות מבعلي השליטה,ונוור ממה שבעל השליטה קיבלו מהתאגיד.
18

19 נתען כי ביום 23.5.11 הועברו לידי המשיב מסמכים שונים לרבות הסכם הלוואה בין המערירות 1
20 לרבי אוור, מהם ניתן ללמוד גם על השקעה של המעריר 2 בandalyn בחו"ל וכן כי המעריר 1
21 השתמשה בכיספי הלוואה למטרת השקעה בנכס מקרקעין באחה"ב, כאשר בשעתו השקעות אלו
22 נראה כדאיות מאד, אלא שלאחר זמן, התבררו ככישלון, לאור המשבר הכלכלי שפקד את ארחה"ב.
23 נתען כי בפני המשיב הוצגו מסמכים המעידים על פעולות למימוש הנכס בחו"ל וגם על שוויו. נתען כי
24 שימוש של הלוואה בכיספי הלוואה למטרותיו, אינו פסול ואין בכך כדי להשיב שנטילת הכספיים
25 נעשתה במתנה. נתען בנוסף כי חוסר יכולתה של המעריר 1 לפירעון הלוואה היזמת, שעה שמועד
26 פירעונה החזוי טרם הגיעו, אינם מלמד דבר וחci דבר.
27 נתען כי רב אוור לא חילקה דיבידנד והמערירים לא קיבלו דיבידנד.
28

29 על פי הטענה, השאלה מה נרשם בספר רבי אוור, אינה רלוונטי, משום שלרשנות המיסים נמסרו
30 שיקים אישיים של המעריר 2 לפירעון חוב של רב אוור ולכן, זה רשאי לקוז מה חוב שיש לו לפני רב
31 אוור כל סכום שהוא שילם עבורה, בין אם רב אוור רשם זאת בספריה, ובין אם לאו.
32 נתען כי למשיב הומצאו הסכם הלוואה בין המעריר 1 לבין רב אוור ומסמכים לעניין מימוש הנכס
33 בחו"ל. נתען כי מסמכים אלה מלמדים על הקשר שבין הלוואה שעברה מרבי אוור למעעריר 1 בין
34 ההשקעה של המעריר 1 להיובה של המעריר 1 להסביר כספי הלוואה זו
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 לרב אור. נטען כי אם נוכנה הטענה כי מדובר בהלוואה כי אז תנאי ההלואה, השימוש בה והשבתה,
2 איןם עניין להליך זה.

3
4 נטען כי מינוי פקיד שומה לכהנות "סגן מנהל" בפועל רק לשם דיוון בהשגה לפי סעיף 191א'(ז), על
5 ה豁וטות שפקיד השומה עצמו קיבל או אישר בתוקף תפקידו וכאשר יש לו אינטגרס מוסדי בתוצאות
6 ההחלטה - הוא פסול. נטען כי אף אם הייתה סמכות מסורת לפקיד שומה, לא היה זה רשיין לדון
7 בהשגה על החלטתו שלו. על אחת כמה וכמה, כשהמוחוקק גילה דעתו, כי פקיד שומה לא ידוע בהשגה
8 אל המנהל

9 נטען כי בה景德 הננקה מספקת להחלטת המשיב בהשגה, נטל הראייה עבר אל המשיב. המשיב צריך
10 היה להעלות על הפה נימוקים לדוחיות ההשגה והנה נמצא, כי נימוקי המשיב, כפי שבאו לידי ביטוי
11 בנימוקי השומה, הם כללים וסתמים ועל כן, על המשיב לנצל החזק את ההחלטה.

12
13 נטען כי בהליך זה, מנעו המשיב מלטעון להעברת נכסים ללא תמורה, זאת לאחר שהפעיל את
14 סמכותו המינהלית להטלת עיקול על נכסים רבים שאצל המערירים 1 ו-2, זאת על יסוד קביעות
15 עובדתיות שקבע, על בסיס ראיות מנהלות שקיבל. נטען כי אם ניתן להטיל עיקול על נכסים רבים
16 הרוי שהללו נותרו נכסים רבים ובוזדי, לא הועברו למערערים.

17
18 במסגרת הדיון בעורור בקשרו המערערים לחזק ולהציג את הטענות הבאות:

19
20 ה חוב מקורו בהלוואה ולא בהעקה ללא תמורה ועל כן אי תחוללה להוראת סעיף 191א'.
21 טענות העיקרית של המערערים 1 ו-2 היא כי הסכומים שתושבבים דורשים מהם ניתנו בהלוואה
22 בריבית שמועד פירעונה טרם הגיעו. נטען כי סכום ההצלאות הכספי, בצוירוף ריבית מגיע לסך של
23 עשרה מיליון ש' (כשמונה מיליון ש' חוב של מערער 1 ובנוסף כשני מיליון ש' חוב המערער 2). נטען
24 בפי 191א' לפוקודה אינו חל, מקום בו מדובר בהלוואה אלא אך אם מדובר בהעקה ללא תמורה
25 או בתמורה חלקית. נטען כי אם תתקבל טענה זו של המערערים תהא רב אור זכאיית בעתיד לקבל
26 זרה את מלא סכומי ההצלאות בצוירוף ריבית מוסכמת וסכום זה, יוכל לשמש ביחס לפירעון חוב
27 המס במלואו.

28
29 נטען, כי המערער 3 לא קיבל דבר – לא הלוואה ולא מתנה וכל דרישת שהופנתה כלפיו, הינה נטולת
30 תשתיית ראייתית כלשהי גם לא ברמה של ראיות מינהליות בסיסיות. נטען כי עדותה של רוייח
31 סקלר, עליה כי הדרישת המופנית אל המערער 3 הינה דרישת חולפת. נטען כי על יסוד חומר הראיות
32 שהוצע בהליך ניתן וצריך לקבוע כי המערער 3 לא קיבל כספים כלשהם מחברות רב אור ועל כן, לא
33 ניתן לפעול כלפיו על פי סעיף 191א' לפוקודה.

34
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. Mai Achzot Be'um Vach' N' Medinat Yisrael

אי תחולת סעיף 119א' לפקודת

טענו כי בהתאם לסעיף 119א' לפקודת ניתן ליטול מצד שלישי שקיבל לידי זכויות בנכס של חיבב מס, אך ורק נכסים שהוא קיבל ללא תמורתה. במקרה של תמורתה חילקית, ניתן ליטול ממנו רק את ההפרש שבין התמורה המלאה שהיתה צריכה לשולם לבין התמורה החלקית ששולם בפועל. נטען כי מצד שלישי ניתן ליטול רק נכסים שהועברו אליו במועד שבו לחיב היהת מודעתות לקיומו של חוב מס שהפק "יסופי". נטען כי תנאי בסיסי לתחולת סעיף זה הוא שקיים הצד שלישי שיש לו זכויות קניין בנכס, שהיא בעבר נכס של החיב במס, כאשר נכס זה הועבר לצד שלישי ללא תמורתה או בתמורה חילקית. נטען כי אם שיקדט הנכס עדין לחיב במס, הזכות הקניינית בו לא הועברה לצד שלישי וזה בדין כל נכס החיב, דהיינו, ניתן לעקלם ולהיפרעו מהם גם כוחם נתונים בידי "מחזיק" שהוא הצד השלישי בכפוף לכל הוראות הדין. נטען כי על מנת להחיל את סעיף 119א' לפקודת יש לבדוק מהו גובה החוב שקיים היה ידוע במועד העברת הנכסים מהחיב לצד שלישי וכן שווי הנכסים הצד שלישי קיבל "לא תמורה", באותו מועד. נטען כי פקיד שומה רשאי לגבות לא יותר מאשר סכום החוב שהידוע במועד העברתו אך גם לא יותר מאשר של מה שקיבל הצד השלישי. נטען כי אם סכום החוב נזון מהסכום שקיבל הצד שלישי, פקיד שומה אינו רשאי לגבות יותר מסכום החוב.

מהות הזיכוי

בסעיף 3 לכתבי הזרישה, פירטה המשיבה את הנכסים שטלטעה הועברו אל המערערים.

בקשר למעעררת 1 נרשם כי הנכס הוא "יתרת קונה" וביחס למעערר 2, נרשם כי הנכס הינו "נכסים מנהליים". נטען כי סכומים אלה ממשיכים להופיע במאזין דבר או ריב או ריב או ריב או ריב מעולם לא ראתה בסכומים אלה כסכומים שהוענקו במנגנון למעעררים. נטען כי כל הריאות מצביעות על כי יתרות החובה הן עדין נכס של רב או ריב שבודאי לא הועבר למערערים ולכל היתר, מדובר בסכומי כסף שנמסרו כחלואה בלבד ולא כהענקה ללא תמורה.

באשר למעעררת 1 נטען כי ביום 31.12.2008 עמידה יתרות החוב על סך 135,240 ש"ל, בהתאם למאזן מש/1 ד' יחד עם ביאור 4. נטען כי סכום זה הוא הנכס המפורט בדרישה שהופנתה אל מעעררת 1 וכי הנכס לו טוענת המשיבה, הוא החוב הרשום בספרי רב או ריב שנוצר לפני ה-

31.12.2008.

נטען כי על פי הסכם הלואה שנערך ביום 28.10.2008 נספח ג' לתחביר המערער 2, ניתן לריאות כי במהלך השנים 2008-2006 הועברו מתחברת ריב או ריב למעעררת 1 סכומים, בסך כולל של - 4,560,500 ש"ל.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. Maii Achzot Be'um Vach' N' Mdinot Yisrael

באשר למערער 2 נטען כי **ביום 31.12.2008** עמדה יתרת חובו על סך של 2,431,128 ₪, זאת בהתאם למאזן מש/1 ד'. נטען כי סכום זה הוא הנכס המפורט בדרישה שהופנתה אל המערער 2 ולכן הנכס לו טוענת המשיבה הוא חוב של המערער הרשות בספרי רב אוור שנוצר לפני ה- 31.12.2008. נטען כי יתרות החוב גדלו בשל צירוף ריבית וקטנו בשל תשלום התמייבות של רב אוור למע"מ על ידי מшиб 2 כמפורט בהעתקי השיקום שבנספח ג' לתצהירו של המערער 2.

טען כי רוי"ח סקלר – פק"ש, אישרה בעדותה כי הנכסים המפורטים במאזן חברה הם נכסיו החברה עצמה וכן, כי אם הועברה הבעלות בנכס לאדם אחר, הנכס ייחלול מהויפוי במאזן.

טען כי **המשיבם**, מטעין מטעון אחרת שהרי גם לשיטות, הנכסים הללו הם נכסיו רב אוור, אולם ניתן לעקל אצל המוחיק בהם, כפי שבפועל עשו, כאמור בנספח ה' לתצהיר המערער 2.

לחילופין, המערערים טוענים כי אם תדחה טענות כי מדובר בהלוואה ומנגד תתקבל טענה שהמשיבים כי מדובר בהעברת כספים ללא תמורת ועל כן תקום תחוללה להוראת סעיף 119א, כי אז מתאפשרת מחלוקת בין הצדדים בדבר סכום החוב המקורי ומועד העברת הכספיים.

המערערים טוענים כי המועד האחידן בהויברנו אליוthem כספים חל להיות במהלך שנת 2008 ועל כן, גם אם מדובר בהענקה ללא תמורת לפי סעיף 119א לפוקודה, המשיבים לא יוכל לגבות מעבר לסכום החוב המתיחס לתקופה עד שנת חמש 2007 שהוא החוב היחיד שנטען כי יכול היה להיות ידוע באותו מועד.

על פי הנטען, נכון לאותו מועד לרבות היה חוב ידוע בסך של 4.03 מיליון ₪.

המערערים הדגישו כי אינם טוענים לזכות קניינית בכספיים אלא להוצאות בגין כספי הלוואה. עודטען כי חוב המס יהיה ידוע, במועד העברת הכספיים מרוב אוור למערערם, היה נזוק ממשמעות מסכום הדרישת שהמציאו המשיבים למערערם.

טען כי במהלך חקירתה נגדית אישרה רוי"ח סקלר כי לצרכיו סעיף 119א לפוקודה, יש להתחשב רק בהעברות שבוצעו במועד בו הוגבש חוב מס כמשמעותו בפקודה – שאינו כולל חוב בגין מקומות.

טען כי העברות כספים נעשו עד ובמהלך שנת 2008 ולא מעבר לכך וכי הסכום המופיע כ"נכס" בהודעת הדרישת נטהף אلتצהיר המשיבים, הוא הסכום הנקוב במאזן נכון ליום 31.12.2008 והוא החוב שנוצר בגין העברות כספים שבוצעו לפני אותו מועד.טען כי העברות אלה אינן יכולות להתייחס לחוביו מס שנוצרו לאחר מכן ביצוען, וכל שכן שלא ניתן להתייחס לחוביו מס שנוצרו משנת 2009 ואילך או מסווג שנות המס 2008 וAIL.טען כי חוב מס לשנת המס 2008 נוצר לכל המוקדם בתום שנות המס המסתירות ביום 31.12.2008, משמע ביום 1.1.2009.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 נטען כי על פי נספח א' לתצהירה של רוי'ח סקלר כל החובים המפורטים עד שנת 2010 מסתכמים
2 בסך של - 7,628,421 ₪, כאשר מסכום זה יש להפחית המקומות לשנת 2010 בסך - 667,839 ₪ לצד
3 הפחתה בגין צו לשנת 2009 בסך - 536,901 ₪ ובгинן לשנת 2008 סך של - 2,393,393 ₪.
4 נטען כי יתרות חוב המט שהיתה ידועה במהלך העברת הכספיים לידי המערערים, קרי חוב לשנים
5 2001-2007 כולל חוב ניכויים, מסתכם בסך של - 4,031,389 ₪ בלבד.
6 משכך, לטענת המערערים הייקף היובט איינו עולה על - 4,031,389 ₪ וזה בלבד סכום חוב המט
7 הרלוונטי לישום הוראת סעיף 119א' נגד העברות כספיים שבוצעו עד לשנת 2008 ובמהלכה.
8 נטען כי המשיבים לא הביאו ראיות לסתור טענות אלה ולא הוכחו שכספיים נוספים הועברו
9 למערערים במועד המאווחר ליום 31.12.2008. נטען כי המשיבים לא הביאו ראייה באשר למועד יצירת
10 חוב המט.ראשונה.

באשר לנצל ההוכחה

נטען כי הנמל להוכיח קיומם של הטענים הקבועים בסעיף 119א' מוטל על המשיבים וכי אלו
צריכים היו להוכיח להוכיח כי נכס של רב או הרבערדים ללא תמורה וכי נכס זה הוועבר
במועד שבו היה ל"רב או" חוב מס שהפוך לשגפני. קביעה מעין זו מתחייבת, לשיטת המערערדים, הן
בשים לב לכל הראיתי שלפיו המוציאה מהבירו עליו הראייה והאחר, מהטעם רב או הראייה
במס', אינהצד להליך.

נטע כי הлик על פי סעיף 11א' הוא ערעור מינהלי על החלטות רשות ואין מדובר בעורור רגיל על חיבור במס הכנסה שכן המערירים בתיק זה אינם החביבים במש. נטע כי מדובר בצדדים שלישיים הנדרשים על ידי נושא – מס הכנסה – לפרווחוב פש של רב אוő בטענה כי לאורה קיבלו הימנה נכסים ללא תמורה. נטע כי נקודת המוצא לבחינת השאלה על מילוט נטול השכנוו הוא הכלל הראייתי, לפיו "המושcia מחברו עליו הראייה" וכי ככל זה תקף גם בערוצוי מס, ככל שלא קיימת הוראה אחרת מפורשת או משתמעת. נטען, כי יש לשקל, בין היתר, את הפער בין הצדדים כאשר עובדת הייתה צד אחד חלש יותר משפיעה על נטול ההוכחה ומידתו. עוד יש לבחון מי מהצדדים ישא בתוצאות חמורות יותר, למי מהצדדים ידע טוב יותר לגבי העובדות השינויות בחלוקת, למי יש גישה טובה יותר לריאות, באופן שמטעני נוחות והגינות הוא יהיה הצד שישא בנטול עוד. נטען כי במקרה הנדון מכלול השיקולים מחייב מסקנה כי יש להטיל הנTEL על המשיבים.

30 נטע כי בין הצדדים לא מתקיימת יריבות ישירה וכי המש��בים מבקשים באופן מלאכותי לכפota על
31 המערערים זכות קניין בנכס שמעולם לא הוקנה להם. נטען כי למש��בים מלא המידע באשר למועד
32 יצירת חיובי המס של רב א/or וכי המשﬁבים לא הביאו ראיות, כי החלטותיו שניתנו למערערים 1 ו-
33 2, ה'בעצם העברה ללא תמורתה של כספים שבור ויתרתו על הזכות בהם.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 נטען כי המש��בים לא בדקו היחס בין מועד העברת הכספיים למעעררים לבין מועד הייצורות חובות
2 המס. נטען כי על המשﬁבים להראות כי התקיימו התנאים לשילת זכויותיו של זה שאינו חב חוב
3 מס, לטובה חיובו של אדם אחר.

4
5 המעררים טוענים ولو באופן חלופי כי החלטת המשﬁב ניתנה בחוסר סמכות ודינה בטלות או שיש
6 בטללה.

7 נטען כי ההחלטה המשﬁב 2 בהשגת התקבלה בחוסר סמכות וזאת בין היתר משום שהמשﬁב 2 הכריע
8 בכובעו כ"פקיד שומה" כפי שנרשם מפורשות בהחלטה. נטען כי המשﬁב 2 לא היה רשאי ליטן
9 החלטה בהשגת על פעללה שבוצעה על פי אישורו. נטען בנוסף כי הוראות הפקודה קבועות מפורשות
10 כי השגות לפיקוד סעיף 911א' גדוֹנו בدرج של הנהלת רשות המסים, והעברת הדין בהשגה בפני פקיד
11 שומה על דרך של מינן, כפי שנעשהה, היא פטולה מחמת שהיא האצת סמכות מוסווית
12 שהיא אסורה ועומדת בניגוד מפורש להוראות החוק.

13
14 נטען כי בהתאם לסעיף 910א' (ו) לפקודה, המנהל, לרבות סגן מנהל הוא המוסמך לדון בהשגה.
15 אמנם נכון כי רוח' סקלר מונתה על ידי שר האוצר לתפקיד "סגן מנהל", זאת לצורך הפעלת
16 הסמכות אלא שההחלטות נתנו עליה במושחה כ"פקידת שומה ולא כסגן מנהל".
17 נטען כי בהתאם להנחיות פנימיות של המשﬁב הרתייחסות להפעלת סעיף 911א' לפקודה, דרישת על
18 פי סעיף זהחייב לקבל את אישורו של פקיד שומה. נטען כי רוח' סקלר, מטופף ופקידה כפקידת
19 שומה, אישרה באופן קונקרטי את משלוח הדרישות למעעררים, זאת לאחר שאישרה כי היא מכירה
20 את ההנחיות ופעלת על פייה. נטען כי הסמכת פקיד שומה לכהן גם כ"סגן מנהל" היא בניגוד
21 להוראות הפקודה הקבועות מدرج ברור בין פקיד שומה לדרג הנהלה. נטען כי המינוי נועד לעקב
22 איסור בדבר האצת סמכות המנהל לפקיד שומה. נטען כי גם אם מינוי פקיד שומה לסגן מנהל
23 הוא מינוי תקין, הרי שבפועל אין הוא אפשר, לפקיד שומה לקבל החלטה בהשגה, זאת בשל כללי
24 צדק טבעי וניגוד עניינים.

25 נטען כי סעיף 150 א' לפקודה קובע כי מי שערכ שומה לא ידון בהשגה עליה נהמערים סבירים, כי
26 ראוי שכלל זה יהול גם על השגה לפי סעיף 911א' ומכאן שפקיד שומה שאישר פעולה לפי סעיף
27 911א' לפקודה, אינו יכול לדון ولو בכובעו כ"סגן מנהל" בהשגה על אותה פעולה.

28
29 נטען כי ההחלטה לגבות חוב היא החלטה של פקיד שומה וזה נעור בגובה הראשי לצורך כך והוא
30 המאשר את החלטתו של הגובה הראשי, טרם הוצאה אל הפועל ולכן, השגה על ההחלטה צריכה
31 להתרבר בפני ערכאהגובה יותר מזו שקיבלה את ההחלטה מלכתחילה.

32 נטען כי יש למנוע בירור ההשגה בפני פקיד שומה כאמור מחשש כי דעתו של זה "נעלה".
33 נטען כי גם אם נניח שלרוח' סקלר "שני כובעים" הרי שברי כי עליה לעורוך הפרדה ברורה ביןיהם
34 וכזו חותמת על ההחלטה בהשגה בכובעה כפקיד שומה פשוטא, שהיא הפעילה את סמכותה בכובעה
35 האמור.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 36166-07-11 ק. מאי אחזקות בע"מ ואחר' נ' מזינות ישראל

1
2
3
4

5 באשר לטענת המשיב כי רב אוור הפסיק את פעילותה, נטען כי המשיבים לא הביאו כל ראייה
6 להוכחת טענותם בדבר הפסקת הפעולות של רב אוור וכי במלך הדיוון, רוי"ח סקלר הוועדה כי טענה
7 חלופית זו, מתייחסת אך ורק לדרישה שהופנתה למעערר 2 ואינה מתייחסת למעעררת 1. נטען כי על
8 אף שהמחליקת צומצמה ולא הובאו ראיות להוכחתה, הרי שכשוחנים מהם נכסי רב אוור שניטן
9 היה, במועד הפסקת הפעולות, להבער מבעל מנויות – הנכס הינו חוב בגין הלוואה, כפי המופיע
10 במאזון. נטען, כי גם אם יראנו בנכס זה כאילו הועבר לבעל מנויות הרי שבעל המניות אין יכול לקבל
11 יותר מאשר היה לרבות אוור מלכתחילה.

12 על פי הטענה לבעל חמניות זכות לקבל את החזר הלוואה במקום רב אוור באותה תנאים שרבות אוור
13 הייתה זכאית לקבל, באותו מועד. פירעון בצרוף ריבית ובקיזוז כל זכות שניתן לו זו נגדה.

14 מנגד, אם תתקבל טענת המעערר לפיקוחא – חייב את החוב לרבות אוור, ניתן יהיה להיפרע מה חוב
15 בהגיע מועד פירעונו, על דרך של הטלת עיקול אצל ג'. מנגד, אם תתקבל טענת המשיבים לפיה
16 המעערר 2 חייב את החוב לעצמו, לאחר שהוצאות הועברה אליו מרבות אוור, גם אז ניתן יהיה להיפרע
17 מה חוב רק בהגיע מועד פירעונו. משכך טוענים המעעררים כי לחלוקת שבין הצדדים אין משמעות
18 פרקטית, ואין בה כדי להשפיע על חייבתם של המעעררים כלפי המשיבים. נטען כי אם יחולט בית
19 המשפט לקבל טענת המשיב כנגד המעערר 2, הרי שיוחיה עליו לקבוע כי הנכס שהועבר למעערר 2
20 הוא " הזכויות פירעון הלוואה בתנאים כפי שהוסכם בין רב אוור לביןו, ולאחר קיזוז סכומים
21 שהמעערר 2 כבר שילם על חשבונו רב אוור, האותו לא". נטען פיסוקם זה לפי מאzon מש/ו, מסתכם
22 בסך של - 2,112,679 ל"י, נכון ליום 31.12.2010.

23 טענות המשיבים
24 המשבירים סבורים כי יש לדחות הערעור, לאחר את דרישת התשלום שהוצע להמעעררים לפי סעיף
25 11א' לפוקודה ולהיבם יחד ולחווד בהוצאות המשפט.

26 בפתח הדברים המשיבים טוענים כי המעעררים אינם "זרים" לרבות אוור ומצוות הכלכלי והפיננסי
27 והיקף התחביבותיה, היו בידייהם המעעררים לפני ולפנים. נטען כי המעערר 2 אווח בחמשים
28 אחוזים ממנiotih המונפקות של רב אוור ובתשעים ותשעה אחוזים ממנiotih המונפקות של
29 המעעררת 1. עוד נטען, כי המעערר 3 אווח אף הוא בחמשים אחוזים ממנiotih המונפקות של רב
30 אוור.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 אין מחלוקת כי המערער 2 שלט ברב אוור ביד רמה, קבע אופן התנהלותה בפועל, ועשה בה, בתוקן
2 שלו.

3 טענות העיקריות של המשיבים בסיכוןיהם היא כי המערערים שלחו ידם בכיספה ובנכסיה של רב
4 אוור, רוקנו אותה לשלוטין מנכסיים ומאמצעים שיאפשרו לה לשלם את חובות המס שלה. נטען כי
5 המערער 2 הניע את רב אוור לחותום על הסכמי שומה ושותות מס עצמאיות מכך של מילוני שקלים,
6 בעוד הוא מושך ממנה סכומי עתק. נטען כי התנהלות זו עומדת בסיסically החלטת המשיב להפעיל
7 סמכותו בהתאם לטעיף 119א' לפקודה. נטען כי המערערים מנכסיים לחומוק מהחייבם לשלם למשיב
8 את הכספיים אותם מושכו מרב אוור ומשיכתם כאמור, הותירה את רב אוור ככלי ריק.

9 מבינה עובדותיו נטען, כי בשנים הרלוונטיות הייתה רב אוור סוכנות לביטוח שעסכה בעיקר
10 בביטוחים קולקטיביים לבעלי עבודות שונים, כאשר הכנסתה העיקריות הןعمالות מחברות
11 הביטוח. נטען כי חכנותו של רב אוור, התקבלו מראש כהלוואה מחברת הביטוח הפניקס
12 והלוואות אלה נפרעו במהלך החנייש באמצעות סוכן עתידיות שרב אוור צפוי היה לקבל
13 מהפניקס. נטען כי רב אוור "שייעבד" את הכנסתה העתידיות מהפניקס, שאין חולק כי חן
14 מחוייבות במס, לצורך החזר ההלוואה שקיבלה מהפניקס. נטען כי רב אוור והמערער 2, העומד
15 מאחוריה, לא הותירו עתודה כספית לתשלומים חמס המתחייב מקבלת הכנסתה עתידיות אלה. נטען
16 כי כספים אלה נמשכו והוצאו מרב אוור עד קודם להסכם השומה שרב אוור חתמה עם המשיב.
17 נטען כי רב אוור חובות מס שעם השנים הללו ותפחו עד לסך של - 7,641,025 ש"ח כשבמקביל,
18 המערערים 1-2, משו ממנה סך של - 6,973,379 ש"ח בנוסף למילוני שקלים נוספים, שהוצאו ממנה.

19 **אופן התפתחות חובות המס של רב אוור - גרסת המשיבים**
20 בוגיון לטענת המערער 2 לפיה, חובות אלה נוצרו רק לאחר חתימת הסכם השומה בשנת 2006
21 טוענים המשיבים כי הדבר רחוק משליך הדברים כהוויותם.

22 נטען כי בשנים 2004-2005, שומותיה העצמאיות של רב אוור (בההתאם לנספה לתחייה או ריש סקלר),
23 מסווגות בסך של 1,764,008 ש"ח (בצירוף הפרשי ריבית וחצמדה נכון למועד דרישת התשלומים).
24 אולם, אין תוספת חוב לשנת 2006, עם זאת, הסכמי שומה לשנות המס 2003-2001, נחתמו
25 במהלך אותה שנה ונכון למועד דרישת התשלומים, סכום השומות המוסכמות עמד על - 1,764,008 ש"ח
26 כמפורט בדרישת התשלומים. נטען כי מדובר בשומות שנבעך בשלב בי' שלב ההשגה.
27 נטען כי עבר לשלב ההשגה מוצאת שומה לפי מיטב השפיטה המכונה שומה שלב אי' עליה נרכסים
28 דינומים עם הנישום. בכך יש כדי שכבר במהלך שנת 2005 הוצאו שומות שלב א' לרבות בגין
29 שנות המס 2001-2003 והמערער 2 אישר זאת בעדותו. נטען כי על שומות אלה הוגשה השגה
30 ובמסגרתה נחתמו בשנת 2006 הסכמי שומה לשנים 2003-2001.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1
2
3
4

5 נטען כי על פי AMAZON 2005 של רב א/or (בайור 11), הסכם השומה יצר חובת תשלום מס בסך של 1.5
6 מיליון ש"ח, ועל כן יש מקום לסבירה כי השומה שיצאה בשלב א' נקבע בסכום מס גבוה יותר או לפחות
7 הפחות זהה, שאם לא כן, לא היה צריך להסכם ביחס לשומות אלה אלא, פשוט לשלמן.
8 **משכך נטען כי שומות שלב א' לשנות המס 2003-2001 שהויצו לרבות או במהלך שנת 2005 והיו**
9 **בידיעת העמו לבן הפחות על 1.5 מיליון ש"ח.**

10

11 נטען כי גם שומת מס, שאינה סופית מבשת קיומו של חוב מס, כאשר ההליך השומי נועד לברר
12 את שיערו של החוב, אך בrho כי חוב המס נוצר עוד קודם למועד קיומו של ההליך השומי.
13 המשיבים טוענים, כי אף אם שعرو של חוב המס הסופי נקבע שנים לאחר שהתקבלה ההכנסה
14 החייבות במס, עדין ישiquid חוב ממש לשנת המס שבה נוצרה החייבת וממועד קביעת השומה
15 איינו יוצר את חוב המס. נטען כי אם בעבר ניסו נכס ל'יקרוב', עוד קודם שהתגבש חוב המס
16 הסופי במובן זה, ששיפור המס טרם נקבע בשוגה סופית, עדין רשאי ומוסמך פקיד השומה לעקוב
17 אחר הנכס ולגבות באמצעותו את חוב המס.

18

19 נטען כי **בשנת 2005** חובות המס של רב א/or הגיעו לכך - 2,383,967 ש"ח - שומות שלב א' + שומות
20 עצמיות לשנים 2004 ו- 2005, כאשר לאחר החתימה על הסכמי השומה בשנת 2006, חוב המס לשנים
2001-2003 עמד על - 1,764,008 ש"ח, כאמור בדרישת התשלום.

21

22 צוין כי **בשנת 2006** נחתם גם הסכם ניכויים ועל פי דרישת התשלום, מדובר בסך של - 750,505 ש"ח
23 (סעיף 9 לתצהיר רוי' סקלר וסעיף 29 לכלכלי המערעריס).

24

באשר לשנים 2008-2007 – נטען כי המס לשנים אלה, נגור משומותיהם השטמיות של רב א/or כאמור
25 בדרישת התשלום. נטען כי במועד הוצאת דרישת התשלום (5.10.03) חובות המס של רב א/or לשנים
2008-2007, שנבעו כולם משומותיהם העצמיות, הסתכמו בסך של - 3,025,201 ש"ח.

26

באשר לשנות המס 2009-2010 – נטען כי במועד הוצאת דרישת התשלום, יהוזותיהם של רב
27 א/or לשנים אלה טרם נרכזו והמשיב נאלץ לקבוע את החבות במס של רב א/or לשנים אלה, על פי
28 מקומות מס שלא הועברו על ידה למשיב, בסך של - 1,204,740 ש"ח.

29

לאחר שנרכזו מАЗוני רב א/or לשנים 2010-2009, התברר שסכום המקומות קרוב מאוד לכלכלי המס
30 רב א/or קבעה בעצמה לשנים אלה, כך למשל, בバイור מס' 10 לAmazon שנת 2010, בזיקה להפרשה
31 במס בשנת הדוח'ת, צוין סך של - 967,890 ש"ח ובバイור 10 באותה שנה צוין סך של - 151,583 ש"ח וביחד
32 מדובר על סך של - 1,119,473 ש"ח. נטען כי יש להתחשב גם בסכומים אלה, כמשמעותם את חובות
33 המס של רב א/or בשנים הרלוונטיות.

34

35 נטען כי מדובר בMagnitude של צבירת חובות מס המסתכנים בסך כולל של - 7,549,153 ש"ח.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מאי אחזקות בע"מ וואח' נ' מדינת ישראל

על פי הטענה רב אור והמערער 2 לא גילו שמי של כוונה לפרוע חובות מס אלה. נטען כי רב אור נוטבה ע"י המערער 2 למצב שבו אין בידה אמצעי של ממש לשלם חובות אלו ולמצב שבו אין עוד תוחלת בנסיבות הלכתיות כנגדה שכן קופתה התורוכה וניטלו ממנה כלל נכסיה. נטען כי הכספיים הרבים שקיבלה רב אור, בין אם כהלוואה מהפניות על חשבון הכנסתה העתידיות, ובין אם בדרך אחרת, חולקו בנדיבות למעעררת 1, למערער 2, ולחברות ישראליות וזרות הנשלטות על ידי המערער 2. נטען כי חובות המס של רב אור החלו להצטבר באופן משמעותי משנה 2004 ואילך, בהתאם לשומהה העצמית לשנה זו וכן המקבב אחר הוצאת הכספיים מרב אור מתיחס לשנה זו, ואילך.

באשר לכיספים שהוציא מעערר 2 מרבי אור

טען כי עבר חפותה דרישת התשלומים, צוין במאזן 2008 כי קיימת משיכה של בעל המניות המערער 2 בסך של 2,431,128 ₪. המערער 2 בתצהירו טען אמנסטי עוז לשנת 2005 משך 2 מיליון ₪, אלא שמאז 2005 מלמד, שעד תחילת שנת 2005 יתרת משיכותו של המערער 2 עמדה על - 267,040 ₪ ובשנת 2005 הוסיף ומושך 842,550 ₪. בשנת 2006, על פי הטענה, משך המערער 2 סך של 1,250,451 ₪, אך מאומה לא שולם על חשבון הסכמי השומה ו/או השומות העצמיות של רב אור לשנים 2004 ו- 2005. בנוסף נטען כי בשנת 2007 יתרת המשיכות הכוללת של המערער 2 משנת 2005 ואילך עומדת על סך של 1,762,167 ₪ וכיספים שהמערער 2 החיב לשנה זו, לא שימשו לתשלום חובות המס של רב אור. נטען כי בשנת 2008 גדלה יתרת משיכותו של המערער 2 ב- 401,871 ₪ זאת בהתאם למאזן 2008.

טען כי חובותיה של רב אור על פי שומותה הכלכליות והעצמיות לשנים 2004, 2005, 2006 ו- 2007 נותרו כשיינו, ואליהן התווסף חוב על פי שומה עצמית בסך של 2,392,292 ₪, בהתאם לדרישת התשלומים. נטען כי הגם שבמועד דרישת התשלומים מאזני רב אור לשנים 2010-2009-2008-Trms נערךו, ישנים נתוניים המצביעים על השיטתיות של פיה תמן מערער 2 את רב אור, לצרכיו שלו.

טען כי בשנת 2009 יתרת משיכותו של המערער 2 גדלה בסכום נוסף, בה בערך, שחובות המס של רב אור לא קטנו, אלא אף גדלו לנוכח שומותה העצמית של החברה לשנת 2009. אכן במאזן 2010ech נטען, שלא מתווך ניסיון לסייע לרבות אור לסלק את חובות המס שלה כלפי המטיב, אלא מטעמים אחרים.

על פי המפורט לעיל, כך נטען, ניתן לדיביך ולומר כי מערער 2 משך כספים מרבי אור למטרות מודעותיו להיקף חובותיה של זו האחורה לרשותה המס ובעוד ידו האחת של המערער 2 חוותה על הסכמי שומה של רב אור, ידו האחורה פועלת למשך מקופטה המדללת של רב אור כספים ובאים לעצמו ולטובת המערערת 1 שנשלטה על ידו, לחלוין.

33
34
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

באשר לכפסים שנטלה מערערת 1 מרבי או רבי או רבי למשך 2008, עליו מושתתת דרישת התשלום למערערת 1, נראה כי מדי שנה בסנה חבות המס של רב או ובמקביל הלכו וגדלו הסכומים שנמשכו ממנה החוצה לטובת המערערות 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24.

נטען כי בסוף 2004, יתרת המשיכויות של המערערת 1 הסתכמה בסך של - 3,467,295 ₪. בשנת 2005 יתרת המשיכויות אמנים מתכווצת ל- 3,363,295 ₪, אלא שבשנת 2006 המערערת 1 מושכת 1,633,415 ₪, ובמהלך אותה שנה, נחתמים הסכמי שומה עם המшиб וכבר אז קיים חוב מס שמקורו בשומותה העצמיות של רב או ר. בשנת 2007 המערערת 1 מושכת סך של - 410,574 ₪. נטען כי סך משיכותיה של המערערת 1 החל משנת 2005 עומד על - 2,043,989 ₪ ושותה העצמית של רב או ר לשנה זו, עומדת על - 632,909 ₪. בשנת 2008 המערערת 1 מושכת סך של - 1,727,285 ₪ וסך משיכותיה משנת 2005 ואילך מסתכם בסך של - 3,771,274 ₪ כאשר חובות המס בהסכמים מסויקים, ולסוכומי חוב זה, מתווסף שומה עצמית לשנת 2008 כ- 2.4 מיליון ₪.

נטען כי בשנת 2009 המערערת 1 מושכת סך של - 576,199 ₪ (בהתאם לamazon רב או ר לשנת 2009 (באיור 4)).

נטען כי סך משיכותיה של המערערת 1 לחישמןת 2005 עומד על - 4,347,473 ₪, בה בעת, לרבי או ר מתווסף חיבור בסך של - 967,890 ₪ בקשר לדזוזה והפסד מול השורה "מייסים על ההכנסה" (בעמ' 4 לamazon רב או ר לשנת 2009).

נטען כי בשנת 2010 יתרת המשיכויות של המערערת 1 גוללה בסך של - 513,227 ₪ וכי סך משיכותיה עומד על - 4,860,700 ₪, זאת בעקבות שלחוותה המס של רב או ר מתווסף חוב בסך של - 151,583 ₪ כמפורט בדזוזה והפסד (מול השורה "מייסים על ההכנסה" בעמ' 4 לamazon רב או ר לשנת 2010).

נטען כי בשנת 2010 חובות המס של רב או ר מסתמכים בסך כולל של - 7,549,154 ₪ לנוכחם חבות מסוימים ושותה עצמיות של רב או ר, בו בזמן שמותביעות החזאה כספים שיטתיות ועקבית לערערים 1 ו-2 בסך כולל של 6,973,379 ₪.

באשר לניסיו המערערים להתעלם משומת רב אוור לשנת 2008

על פי הטענה, בשנת 2008 מדווחת רב א/or על חוב מס בהתאם לשומה עצמאית בסך של - 2.4 מיליון ש"ח. המערערים סבורים כי יש להוציאו סכום זה מתוך מסת חובות המס הפלונית לדרישת התשלום, שכן לשיטתם, חוב מס כאמור יכול להיות לכל המוקדם רק ביום 31.12.08.

לטענת המשיב דין טענה זו להידחות. נטען כי דוח' רווח והפסד, המשכם פעילות רב א/or במהלך שנת 2008, מצביע על הכנסות משמעותיות משירותי ביתוח לעומת הוצאות מינימאליות, כך שהבות במס בסיטואציה זו, היא ודאית עד מוחלטת. נטען כי לא ניתן אפשרות שהמערערים, כמו גם רב א/or, לא היו מודעים לכך.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ וואח' נ' מדינת ישראל

1 נטען כי טענת המערערים לפיה חוב המש נוצר רק ביום 31.12.08 הינה מיתטמת, בפרט לנוכח
2 מודעות המערערים לכך שרב אוור גוררת חובות מס שנים קודמות ועדין, גם בשנה זו רואים לנכון
3 המערערים להוציא כספים מרבי אוור, כשברי כי חוב המש צפוי להיות גבוה מהרגיל.

4
5 נטען כי טענת המערערים לפיה יש להתעלם מחובות מס שנצברו לרבי אוור בשנים 2010-2009,
6 הויל ובשנים אלה הם לא משכו כספים, אינה עולה בקנה אחד עם הנתונים הכספיים השאובים
7 ממazonה של רב אוור.

8
9 נטען כי המערערים 1 ו-2 לא נתנו הסברים משבנעים לעובות כלשי שמסרו כगדי משיכותיהם מרבי
10 אוור. נטען כי הם לא הביאו באבל ראייה לתמוך בטענות כי הגידול ביתרת המשיכות בשנים 2010-2009
11 מקורה בגידול של הפרשי הצמדה שנצברו על הכספיים שנמשכו מרבי אוור כלוחאות. נטען כי הפרשי
12 הצמדה וריבית שאמורויות הוזו להשתלטן על פני תנאי הלוואה, ככל שקיים אלה, אינם מושלים
13 על ידי מושך הכספי, כמוום כהגדלת יתרת החובה שלו, אלא שכאמור המשיכים סבורים שאין
14 מדובר בהלוואות אמיתיות.

15
16 נטען כי ניתוח תנועות הכספיים כפי שצורף לתצהיר המערער 2, אינו מהוות בסיס ראייתי.

17
18 נכון אמנים כי המערערים טוענו שלא משכו כספים מרבי אוור בשנים 2010-2009. אלא שהטענה
19 מבוססת על ניתוח תנועות בכרטיס הנהלת החשבונות על שם המערערים 1 ו-2 בהנחה החשבונות
20 של רב אוור, כאשר הכרטיסים עצם לא הוצגו ולא נחשפה זהותו של זה העומד מאחורי הניתות.
21 בנסיבות אלו ברי, כי הרישום במאזן המבקש של דב אוור הוא התווך הקובל, שכן זה מבקש על ידי
22 רואה חשבון ולא על ידי מאן דהוא.

"הלוואה"

23
24 באשר לטענה כי מדובר בהלוואות מרבי העמידה לטובת החברה של המערער 2 בחו"ל - כולה
25 מתצהירו של המערער 2 רב אוור העבירה כספים לחברה בחו"ל, אשר מתן
26 ההלוואה בתנאים מפליגים ונדיבות. כמו כן, סכומי כסף גדולים ביוטר והעבורה מבלי שנקבע מועד
27 לפירעונים. כشنשאיל מערער 2 על כך בחקירתו בבית המשפט, הוא התגער מהרשום במאזני רב אוור
28 בטענה שהbiaור הרלוונטי במאזן נוסח על ידי רווית. המערער 2 בחר שלא להשיב לשאלת האם
29 משמעות דבריו היא כי רואה החשבון ערך מאזן שאינו מדויק. נטען כי חבי אוור - חוות נשלטה על ידי
30 המערערים 2 ו-3 ועוד כה, לא הוצג הסכם הלוואה בין רב אוור לחבי רב אוור - חוות. כמו כן, לא ידוע
31 מהן הבטוחות שהתקבלו בידי רב אוור כנגד הלוואות נדיבות אלה.
32
33 יחד עם זאת לעת הזו, ברור ולול על סמך עיון במאזני רב אוור, כי הלוואות אלו לא נפרעו ואמם לא זי
34 בכך, הרי שבשנת 2010 ההלוואה נמחקה מАЗני רב אוור והפכה להפסד הון.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ו אחים נ' מדינת ישראל |

1 נטען כי חובות המש של רב אור לא הינו ולא הרתוו את המערער 2 מהוציא ממנה בשנת 2006
2 סכום של 2.1 מיליון דולר לטובת או-ר-חו"ל וגם לא ריבו את ידיו, בשעה שבשנת 2010, נחקרו
3 הלוואות אלו ממזינה של רב אור.
4
5

שטר הון

6 נטען כי המזינים של רב אור לשנים 2005-2006 מצבעים על קיומו של שטר הון המעד על כך
7 שמקופת רב אור הוצאה סכום עתק נוסף, בסך של - 7,150,000 (עמ' 3 למאזן 2005) ובבואר 5
8 למאזן רב אור לשנת 2005, נרשם כי שטר ההון ניתן לרבות א/or כנגד העברת הסכום הניל' לחברה
9 קשורה לרבות א/or, זאת ללא הצדקה ולא ריבית וכשהשטר מועד לפירעון לא לפני 1.2.05 וכי צפוי
10 שאותם לחברת תתקשה להסביר הכספי. נטען כי ממאזן 2005 של המערערת 1 יש ללמדוד כי היא הנהנית
11 מסכום זה הרשות במאזנה כהתחייבות לזמן ארוך והמערערת 2, אישר זאת בעת חקירותו בבית
12 המשפט. נטען כי במאזן רב א/or והמעעררת 1 נמחק סכום זה. בבואר 5 למאזן רב א/or נרשם כי
13 בשל קשיי החברה, כולל השטר ולא נפרק ועל כן במאזן שנת 2006, הוא הפך להפסד הון. נטען כי
14 במאזן המערערת 1 לשנת 2008 שטר ההון נעלם מסעיף "התחייבות לזמן ארוך". בביואר 11 צוין כי
15 שטר ההון שהונפק לחברת גושא אחרות נסolia נפרע, הוכר כחכשתה בשנת 2006.
16 נטען כי בעת הוצאה דרישת התשלום למעעררים, המשיב 2 הסתמכ על נתונים שהופיעו במאזן
17 העדכני ביותר שעמד בפניו באותה עת, מאזן רב א/or לשנת 2008. נטען כי במאזן זה לא יותר זכר
18 לשטר ההון שננתנו קודם לכן כבר נמחק. המשיב סבור כי בנסיבות אלה הוא מוסמך להפנות
19 למערערת 1 דרישת לפי סעיף 119א' גם בגין סכום שטר ההון ולהעמידו יחד עם יתרת החובות
20 הניל' על סכומי עתק שהוא קיבל מרבות א/or בסך של- 14,282,240 ש"ן.
21

22 המשיבים מציגים את הקלות המשחררת בה מועברים מילוני שקלים מרבות א/or למעעררים 1-2.
23 נטען כי מחלוקת שטר ההון ממזינה של רב א/or נעשתה בשנה שבה פחתמו עימה הסכמי שומה
24 לשנים 2003-2001 וכאשר זו מודעת לחובות מס נוספים על פי שומותה העצמאות לשנים 2005-2004.
25

26 המערער 2 העיד בבית המשפט, כי המערערת 1 הינה חברה יציבה העומדת בתפקידו הכלכלי ומשכך
27 יש לשאל ולברר מדוע שטר ההון שהוציא מערערת 1 לרבות א/or נמחק, תוך וויתור על 7.1 מיליון ש"ן.
28 מהמתואר לעיל, עולה, כך נטען, כי בתקופה הרלוונטית המערער 2 הוציא מרבות א/or באופן אישי
29 ובאמצעות המערערת 1 בذرיך של הזורת כספים כפסיאודו- haloות לאור -Cho"ל או יותר על שטר
30 ההון האמור, סכום עתק של 23 מיליון ש"ן. נטען כי טביעה אכבעותיו של המערער 2 ניכרת בכל מקום
31 - בצד המוציא כספים - רב א/or, ובצד המקבל את הכספיים וגם בשלב בו "שני הצדדים" מוחלים
32 האחד לשנהו על החזרתם לרבות א/or. נטען כי סכומי עתק נשאים החוצה מרבות א/or ובמקביל
33 הולכים ותופחים חובות המש שלא. נטען כי התנהלותו של המערער 2 ברבות א/or ובחברות האחרות
34 אינה מותירה ספק כי הוא ורבות א/or מודעים לחובות המש של רב א/or, שלא זו בלבד שאיןם

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ וואח' נ' מדינת ישראל

1 מסולקים, אלא אף תופחים משנה לשנה ותחת הסדרות פירעון החובות, פעיל מעערר 2 בידועין
2 להחמיר מצבה הכלכלי של רב אוור ולהעמיד בספק גדול את איתנותה הכספיית.
3
4
5
6
7

הפסקת פעילות עסקית

8 באשר לטענה בדבר ריקון רב אוור מפעילויות עסקית, על פי הטענה, לא זו בלבד שימושות הכספיים
9 המתווארות לעיל הפכו את רב אוור לקליפה ריקה אלא פעילותה העסקייה בענף הביטוח נעלמה
10 והתפוגה, ללא הייתה, נטען כי לאחר שהמשיב 2 ראה כי רב אוור אינה משליקת חובותיה, הוא פועל
11 לבטל פטור שהחלה לרבות אוור מניכוי מס המקורי. נטען כי ביטול זה אמרו היה להניב גביה כספים אשר
12 לא צלח, זאת בשל פעילות שיקטה רב אוור על מנת לעקור את הביטול – באמצעות המחתת זכותה
13 של רב אוור לקבל עמלות סופו לחברת השיכת למעערר 3 ולאחר מכן אותן הוחזרו לרבות
14 אוור. בנוסף, בשלב מאוחר יותר, פעילות הביטוח של רב אוור הועברה לחברת המזודה בשליטה
15 המשותפת של משפחות המעררים 2 ו-3 (תצהיר סקלר סי' 21). נטען כי בסופו של יום, פעילותה
16 העסקית של רב אוור בעסקי הביטוח, מקור הפטשות המשמעותי ביותר ממנו היא יכולה היתה לשלם
17 את חובות המס שלה, ניטל ממנו. נטען כי מדובר רוחה והפסד בגין רב אוור לשנת 2010 עולה, כדי
18 הכנסותיה מממן שירותים ביטוח צנחו כאמור, וכל שנותר בידה זו הכנסה מריבית (הכנסות
19 מימון, נטו) בסך- 677,065 ₪. לשיטת רוח' סקלר במצב כאמור, לא ניתן לראות רב אוור חברה שיש
20 לה פעילות עסקית.
21
22

23 פעילות המעררים, כמפורט לעיל, הפכו את רב אוור למורה שלא מתרו בידיה אמצעים לסילוק
24 חובות המס הסופיים שלה.
25
26

התקומות תנאי 119 א (א) לפקודה

27 המשיבים סבורים כי התקומות הנسبות המתווארות בסעיף 119א' על סעיפי המשנה שבזאת
28 שלושת סעיפי המשנה של סעיף 119א' (א) עוסקים במקרים בהם הוא חבר בני אדם שלו חוב
29 למס הכנסה ואשר נקט בפעולות שונות שהביאו, בסופו של יום, לסייע גביה החום. נטען כי בסעיף
30 זה ביקש המחוקק ליצור אמצעי גביה יעיל להתחזזות עם הברחות נכסים מתוך העסק הנישום
31 בנגד נשיות רשוויות המס.
32

33 על פי הטענה בסעיף 119א' (א)(1) נקבע ארבעה תנאים מצטברים לחופה זו :
34 א. חבר בני אדם ; ב. חבר בני אדם חוב מס ; ג. מקבל לחוב מס העשתה העברת נכסים של חבר
35 בני אדם ללא תמורתה או בתמורה חלקית ; ד. חבר בני אדם נותר ללא אמצעים לסילוק החוב האמור.
במקרה דן, כך נטען, רב אוור הינה חבר בני אדם, שלו חובות למס הכנסה ובמקביל, זו מעבירה

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 36166-07 ק. מאי אחזקות בע'מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 סכומי עתק למעוררים 1 ו-2 וכן נותרת חסרת אמצעים בישראל לספק חובות המס. נטען כי
2 מדובר בחובות מס של רב אוור מהשנים 2005 ועד 2010 המגיעים לסדי גודל של 7.5 מיליון ש^נ
3 כשבמקביל, מוצאים ממנה כספים בהיקף של 6.9 מיליון ש^נ, זאת טרם שהובא בחשבון שטר ההון
4 שנחנק (כשבעה מיליון ש^נ נוספים) ומהיקת "החלוואות" לרבות אוור-חו"ל (8 מיליון ש^נ נוספים). על פי
5 הטענה זהו המקורה מובהק וברור להפעלת הסמכות שבסעיף 119א', המאפשרת גביית חוב מס של
6 רב אוור מהמעוררים.
7 נטען כי המעוררים מודעים לחובות המס האזיריים של רב אוור וחרכ מודעותם זו הם לא פועלים
8 להשבת הכספיים שמשכו. נטען כי עובדה זו הופכת את משיכות הכספיים ל"נכיסים" במובן של 119א',
9 המאפשר גביית חוב המס של רב אוור מהמעוררים.
10 נטען פ-בניגוד לטענות המעוררים כי הם זרים לחלטין למשיב 2 ולהתנהלותה של רב אוור כלפיו, אין
11 מדובר בצדדים זרים כל' ועיקר. נטען כי ברי שמאחורי רב אוור והמעעררת 1 קיימת ישות תודעתית
12 אחת מובהקת היא המערה 2 ומכאן, שאף אחת מהישויות המעורבות בפרשה אין באמת זרות
13 למשיב ולדרישותיו באשר לשכומי המס המגיעים לו ולכספיים שהוצאו מרוב אוור בהתעלם מחובות
14 אלה.
15

16 המשיבים סבורים כי משיכות הכספיים מרוב אוור אינן בגדר הלוואות

17 אמנים המעוררים, ولو בניסיון למלא עצמן מתחולת סעיף 119(א)(1), טוענו כי יש לראות בכיסים
18 שימוש מרוב אוור, משום הלוואות ועל כן, אינם בגדר נכסים שהועברו אליו תמורה, זאת גם
19 לאור זכותה הנטענת של רב אוור למילוה לקבלם בחזרה לשיטת המשיבים הדוחות הכספיים של רב
20 אוור ושל המעעררת 1 וחיקرتו הנגדית של המערה 2, מלבדים כי אין מדובר בהלוואות של ממש.
21

22 באשר לכיסים שימושה המעעררת 1, המעוררים טוענו כי אלו יעדן להשקשה של רב אוור במיום
23 נדלין בנסיבות בארה"ב, זאת בהתאם לתצהירו של מעדר זולסעיף 2 במכتب מש/3. טענה זו, כך
24 טוענו, מתקעת לחלוין את טענת המעוררים כי מדובר בהלוואה שהרי אם מדובר בהשקשה, לרבות
25 אוור ולמעעררת 1 לא יכולה להיות ציפייה של ממש להשבת כספים אלה בנסיבות שנקבעו לכך
26 בראש ובצירוף ריבית, כדרך של הלוואה.
27

28 נטען כי רק בבית המשפט ולראשו, השמעו המעערר 2 הטענה כי הצורך של רב אוור להטווות את
29 השקעותיה בחו"ל באמצעות המעעררת 1 נובע מחוות דעת משפטית שניתנה לו ולפיה, שכונות בייטה
30 אינה יכולה לנהל עסקים נוספים בלבד בייטה. נטען כי הסבר זה לא נשמע בחיקרטו הנגדית והוא
31 הסבר "כבוש" ויש בו לחזק המסקנה שמעמדה של המעעררת 1 אינו כלווה אמיתי שהתחייב בבואה
32 היום להסביר את הכספיים לרבות אוור. נטען כי איןיחס לווה ומילוה ומעמדה הנטען של המעעררת 1
33 גם על פי גרסת המעערר 2 בעצמו, הוא הסואת ההשകעות של רב אוור - בחו"ל וברוי כי בנסיבות
34 אלה, רב אוור אינה רואה בהערכות ממנה למעעררת 1, משום הלוואה אמיתי. נטען כי גרסת
35 הלוואה הינה תמורה נוספת ומהווה ניסיון כושל למילוט את רב אוור מניסיונות הגביה של המשיב.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 נתן כי רב אוור העבירה כסף ישירות לחברת נבaeda והסביר לכך, כפי שנשמע מפי המערער 2, הינו
2 כי מדובר בחברה המקבלת כסף מרוכש וקרקע ממוכר ודואגת להשלים את העברת הקרקע לropriet.
3

4 לנוכח הסבר זה, אין להבין מדוע חברת נבaeda הוצרכה להחזיר את הכספי בצרוף ריבית!!
5

6 נטען כי, כך נטען, לא מסר תשובה המניחת את הדעת ואף לא עלה בידו להסביר מדוע במאזון
7 המערערת 1 לשנת 2008 נרשם כי הוציאו ממנה כספים לחברת ק.מיי חוויל ולא לחברת נבaeda. נטען
8 כי חברת נבaeda לא מסרה ביטוחנות כלשהם בגין הכספי שקיבלה והסביר לכך שהוא שמי שחתם
9 בשם חברת נבaeda הוא המערער 2. בנוסף נטען כי על פי ביאור 6 במאזון המערערת 1 לשנים 2007 ו-
10 2008 היה על ק.מיי-חויל להסביר את סכומי הכספי שניתנו לה עד לשנת 2010, אלא שבמאזון רב אוור
11 לשנת 2010 לא הוזהה דבר ובביאור 6, נשמט המועד שנקבע להשבת הכספי. המערער 2 אישר
12 שהברת ק.מיי-חויל לא מסירה כל ביטוחנות למעערערת 1 ואף לא פעל להחזיר הכספי שקיבלה.
13 המשבירים טוענו כי חלק מניסיון המערערים לבסס הטענה בדבר הלוואה, הם התגיימרו להציג הסכם
14 הלוואה המתוארך ליום 10.08.2008. נטען כי מסמך זה נוצר בדיעבד, על מנת להוכיח למפרע ממשות
15 לטענת המערערים לפיה, הכספי שעמדו מרביתם מושיכות כספים מרוב אוור למעערערת 1 במהלך השנים
16 ללא תמורה. נטען כי מסמך ההלוואה מפרט מושיכות כספים מרוב אוור למעערערת 1 במהלך השנים
17 2006-2008 בסך כולל של 4,569,500. לנוסף נטען כי המסמך האמור מצין כי בשנת 2006 רב אוור
18 העבירה למעערערת 1 סך של 2,600,000. לנוסף, אלא שמאזינים של רב אוור ושל המערערת 1 לשנה
19 הרלוונטיות למדדים, כי במהלך השנה הנזכרת, הועבר מרביתו למעערערת 1, סך של - 1,633,415. לנוסף
20 ולמעערער 2, אין הסבר לפער האמור.

21 נטען כי במאזון המערערת 1 לשנת 2006 אין רישום בדבר העברת כספים לחוויל, הידע הנטען של
22 הכספיים על פי הסכם, כאשר למעערער 2 אין הסבר לכך.

23 נטען כי על פי הסכם ההלוואה בשנת 2007 לא הועבר כסף מרוב אוור למעערערת 1, בו בזמן, שבביאור
24 6 למאזון המערערת 1 לשנת 2007, יש ביטוי לרשותה להעברת כספים לחוויל לפחות סכום של 420 אלף
25 דולר הועברו לך. מיי חוויל בערכם השקלית - 1,736,469. לנוסף נטען כי הסכם ההלוואה מפרט
26 העברת סכומים נוספים מרוב אוור למעערערת 1 בסך - 000, 1,960,000. בזמנו שמאזני רב אוור
27 והמעערערת 1 לשנת 2008 מראים שההעבר סך של - 1,727,285. לנוסף.

28 נטען כי הסכם ההלוואה יוצר מצג שליפוי במהלך השנים 2006-2008 נמשכו, כביכול, מרוב אוור 4.56
29 מיליאן ש"ח כהלוואה, בה בעת שמאזני החברות לשנים הללו מציבים על העברת בסכום -
30 3,771,274. לנוסף.

31 אמנם, לגישת המערער 2, אין קושי בכך שהסכום ההלוואה מצין סכום גבוה מזה שנמדד בפועל,
32 אלא שגישתו זו תמורה ובلتוי סבירה. על פי הטענה, תשובתו של המערער 2 בעניין זה מעידה, כי בין
33 החברות לא מתקייםיחס של תמורה - מלואה. בנוסף טענת ההלוואה אינה מתוישבת עם האמור
34 בהסכם, שכן זה מפרט מועדים בהם על פי הטענה קיבלה המערערת 1 כספים מרוב אוור, אולם כל
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מאי אחזקות בע"מ וואח' נ' מדינת ישראל

1 המודדים הנזכרים קודמים למועד שצויין כמועד עריכת הסכם. כמו כן, בהסכם צוין כי הלווה
2 פנתה לרבות או רשות בבקשתה לקבל הלוואות מעת לעת לצורך השקעה בנכסים בלבד ווגאס. ניסוח זה
3 סותר, כך נטען, את המתואר בתצהיר המערער 2 ובמצטבים מש/3 ומש/4 שכן, על פייהם רב או רות היא
4 בעלת השקעה ולא המערערת.¹

5
6
7 נטען כי מעדות המערער 2 (פרוטוקול, עמי 32 שי 14), נובע כי רב או רות העבירה כספים למערערת 1
8 לאחר שהבינה כי אין ביכולתה כסוכנות ביטוח להשקיע באופן ישיר ובכך ישulos חיזוק לטענה כי
9 הכספיים ויתנו למערערת 1 כ haloah, אלא מי? - המסמך אינו נוקב במונח " haloah ". מה עוד שלפי
10 עדות המערער 2, יזקיה ברוגה לאן חולך הכספי ושהכספי הזה הולך להשקעה בחו"ל (ההדגשה אינה
11 במקור – נ.ג.).

12
13 נטען כי אין זכר ו/or סימן לבטיחה שהמעעררת 1 נדרשה להציג לצורך עמידה בחזרה הלוואה.
14 לטענת המשיבים, מהותה הכווצת של ההסכם נלמדת גם מהעובדת שלמותה שזה נכורת ונערך כביכול
15 בשנת 2008, הוא אינו נזכר במאזון רב אוור לשנת 2008 ולראשו מופיע במאזון רב אוור לשנת 2009
16 שנערך באוגוסט 2011, דהיינו שנה וחوت לאחרו שהחלו ההליכים על פי סעיף 119א.
17

18 על פי הטענה, ראו לנכון המערערים, לצורך ההסכם הלוואה בדיעבד, במטרה אחת בלבד והוא
19 התמודדות עם סעיף 119א (א)(1). זו גם הסיבה, לכך נטען לכך שההסכם נזכר במאזון רב אוור לשנת
20 2009, שכן מאזון 2008 נערך קודם למועד הוצאת דרישת התשלום (3.5.10), בטרם עלה הצורך לברוא
21 שיש מאין ובדייעבד, הלוואות. נטען כי במאזון 2009 שנערך כאמור באוגוסט 2011, שנה ושלושה
22 חודשים לאחר הוצאת דרישת התשלום, ראו לנכון המערערים לראשו מכל התיקחות להלוואה.
23 המשיבים הדגישו כי אילו דבר ב haloah אמיתית, כי אז אכן הייתה קיימת חובה של המערערים
24 להשיב כספי ה haloah , והעובדת כי אלו הושקו להשקעה נסדרת, אין כדי לפטור אותם לכך. בכך
25 לטענת המשיבים ישulos חיזוק נוסף לטענה כי ה haloah הגנתה והחסמ הנזהה בהסכם
26 ה haloah , נולדו בדייעבד כדי לשנות למפרע ובאופן בדיו את מהות הכספיים שהועבורו מרוב אוור
27 למערערת 1 ולהציגם כ haloah .

28 על פי הטענה אף לא אחד מהצדדים ל"הסכם ה haloah " ראה בכיספים אלו משופר ה haloah מה גם,
29 שהצדדים לא נהגו כלל על פי התנאים הנזכרים בהסכם.

30 עד צוין כי הסכומים שעברו בפועל בין הצדדים להסכם, אינם תואמים לדבר בהסכם וגם העברתם
31 הנמענת לחו"ל, אינה תואמת לרשות במאזינה של המערערת.¹

32
33 באשר לכיספים שמעערער 2 משך במישרין מרוב אוור – על פי הנטען זו אינה ה haloah .

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מאי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 נטען כי הגם שהמעערר 2 טען כי נחתם הסכם הלוואה ביןו ובין רב א/or, הסכם כאמור מעולם לא
2 הוציא. צוין כיamazon רבר אור לשנים 2008-2005 לא מצינעם קיומו של הסכם הלוואה וכל שרשם
3 בהם הוא "בעל מנויות", תוך ציוון יתרת הכספיים שהמעערר 2 משך מרבי אור, ללא כל ביאור.

4 אמנים במאזן רב א/or לשנת 2009, השתנה הרישום מ"בעל מנויות" ל"הלוואה לבעל מנויות" והתוסף
5 ביאור מס' 5 בו רשום "בהתאם להסכם הלוואה מיום 28.10.2008. יתרות חוויז בעל מנויות ישאו
6 הצמדה למัดד בתוספת ריבית...". תשומת הלב הופנתה לכך שהתאריך שצוין בביאור הוא התאריך
7 המופיע על הסכם הלוואה הנטען שבין רב א/or למעעררת 1. המערר 2 לא הציג ההסכם כאמור
8 ולשיטת המשיבים אין ולא היה כזה.

9 בנוסף נטען כי תוהסכם שכביבול נערך בשנת 2008 לא נרשם במאזן לשנת 2008 - שם מקומו הטבעי -
10 אלא אך במאזן לשנת 2009 שכאמור נוצר כונה ויוטר לאחר שהחלו ההליכים לפי סעיף 119א'
11 לפקוודה. נטען כי כספסט שש machן המערר 2 החל משנת 2004 הפכו, בהינן קלומות, שושנים לאחר
12 מכון, לכיספי הלוואה עליהች הוא מחויב בהצמדה ובריבית שנתיות של ארבעה אחזוקים. נטען כי מדובר
13 בשינוי בדייעבד של המציגאות העובדתית והמשפטית וכי האפשרות להכיר בכספיים שהועברו
14 כ haloואה יכולה היתה למתגשך במועד המשיכות או בסמוך לכך ובזודאי לא בדייעבד. בעניין זה
15 מפנים המשיבים לע"מ 964/07 הזע חפפי נ. פקיד שומה, מיסים כד/ה 291.

16
17 נטען כי המערר 2 לא הציג ולא טען לקיומה שלbettוחה שניתנה על ידו לרבות לשם הבטחת החזר
18 הלוואה. נטען כי על מנת להעניק לרישום פלשו אמינות ותוקף, זה היה חייב להיעשות בזמן אמת,
19 בו בזמן, שבמקרה דנן, הרישומים כולם, נעשו בדייעבד.

20
21 נטען כי משבחרר למעעררים כי המשיבים עתידיים להפעיל נגדם את הוראות סעיף 119א' לפקוודה,
22 הם ניסו להפוך הקערה על פיה ותיק שזכהו את משיקת הכספיים של המערר 2 מרבי כדים נידנ
23 שבחות מס בגין, הינה מופחתת - בהמשך, למשל צלה לדבר בידם, ביקשו המעררים להציג
24 הכספיים הללו כ haloואה.

25 המשיבים ביקשו להוסיף ולהישמע בטענה, כי גם אם ייקבע שמדובר כ haloואה אמיתיות וככלה,
26 הוא אינו בוגדר נכסים שהועברו מרבי אור למעעררים במובנו של סעיף 119א'(א)(1), עדין ניתן להטיל
27 את חוב המס של רב א/or על המערר 2 מכוח הקבוע בסעיף 119א'(א)(3).

28
29 על פי תצהירה של רוי'ח סקלר, רב א/or הפקה לחברת לא פעילה במע"מ ועל פי AMAZON לשנת 2010,
30 נראה כי הכנסתה ממון שירוטי ביטוח צנחה 3,282,579 נ"ח לשנת 2009, ל-0. במקרה זה, כך
31 נטען כי יש לראות את כלל נכסי רב א/or ובכללו כספי ה haloואות,odialו הועברו למעערר 2, ללא
32 תמורה, ובהתאם לכך ניתן לגבות ממנו חוב מס של רב א/or.
33

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 באשר להטלת עיקולי צד ג' אצל המערערים – המשיבים סבורים, כי אין לראות בהטלת עיקולים על
2 נכסים רבים או רצויים אצל המערערים מושום העמדת מחסום מהותי בפניהם, מלנסות ולטעון כי אין הדבר
3 בחלוות.

4 באשר לנטל הוהכה – המשיבים מדגישים כי המערערים נשלטים על ידי המערער 2 וזה
5 בהתנהלותו בשם המשיבים, יצר מסכים שונים שככל כוונתם להסota את פעילותו הتفسינית,
6 המתוחכמת והמתהכמת, ככל כוונתו, לששלל לכיסו סכומי עתק ולהוותיר המשיבים בפני שוקת
7 שבורה.

8 נטען כי המערערים יצרו, בהבל פיהם, הלוואות שימושיים לא היו ולא נוצרו.

9 10 בנסיבות אלה, כך נטען, המערערים הם הנושאים בנטל הוהכה להוכיח את כשרות התנהלותם
11 וכנות ההליכים שננקטו על ידם. נטען כי לערערים ידיעה בלעדית ובבלתי אמצעית בנוגע
12 להתנהלותם, במיוחד כשלערערים היהודים בזמן אמת אוזות חובות המס של רב או,
13 החולמים ותופחים והם אלו שבחרו להתעלם מכך.

14 15 במקרה דן, כך נטען, אין מדובר בצדדים תמיימים שאינם קשורים, באופן זה או אחר, לחיבת
16 במס ואף אין מדובר בצד ג' שרשויות המס נטפלת אליו, על לא עול בכספי.
17 לחילופין נטען, כי גם אם נטל הוהכה מוטל לפתחם של המשיבים, הרי שאלה עמדו בנטל זה.

באשר לטענת הסמכות

18 19 המשיבים סבורים, כי לא דבק פטול במינוי שניתו למשיב 2 על ידי שר האוצר לצורך הפעלת סעיף
20 21 (א). נטען כי במסגרת הליך לפי סעיף 119א, אין לנישום זכות טיעון כפולה ואין חובה לעורך
22 דין דו שלבי, לאחר ומטרתו גבית מס על פי שמות סופית, תוך קיצוץ שלבי השימוש בפני רשויות
23 המס ובכך להאיץ המירוץ אחר הכספיים המוברכים.

24 25 נטען כי הבסיס להוצאת דרישת תשלום נערך על ידי אנשי הגביה במשרד ורב שליחת דרישת זו,
26 27 אמנם אושרה זו על ידי פקיד שומה, כאשר המערערים הזמנו לשוטה. טענותיהם בטענה לדרישת
השלם.

28 29 30 31 32 33 34 35 נטען כי לא עלה בידי המערערים להציג על פגיעה כלשהי בכספי הכספי והמערערים ניתנה
זכות שימוש מלאה אותה ניצלו היטב. באשר לטענת המערערים כי ה גבי סקלר חתמה על החלטות
ב להשגה בכובעה כ"פיקידת שומה" מבלי לציין דבר מינויה בהתאם לסעיף 119א (א) לפקודה, טוענים
המשיבים כי סעיף 159(א) לפקודה קובע שככל הליך הנהזה עשוי בהתאם להוראות הפקודה, לא
יבוטל מלחמת פגס שבצורה.

35 נטען כי אין מחלוקת שרו"ח סקלר מונתה לצורך מימוש סעיף 119א(א) ואין מחלוקת שהיא זו שDNA
ב השגה על פי סעיף זה ואף קיבלת את ההחלטה מושא הערעור.

35 נטען כי לכל היוגר, מדובר בפגם צורני, שבودאי אין בו לבטל כשרותו ותקיפותו של ההליך.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 36166-07 ק. Mai Achzicot Be'um Vach' N' Medinat Yisrael

1 להילופין, גם אם יש בעונות המערערים משום אפשרות לקיומו של פגס וכל שכן, לחירגה מסמכות
2 המשיב, הרי שבהתאם לדוקטרינת "הבטלות היחסית", אין בכך כדי להצדיק ביטול דרישת
3 חותלום שהוצאה למעעררים.

סיכון תשובה של המערערים -

במסגרת סיכון התשובה שהגישו המערערים, נטען כי לא נמצא בסיכון המשיבים כל טענה נגד המערער 3 וכי זה נגרר מהלכים ללא כל הצדקה, ובאיו לפיו, אפילו לא בDEL של ראייה, לפיה הוא נטל נכס מנכסי החובה.

לסבירו המעררים סעיף 119א' לפקווד בשתי החלטות הנזכרות בו – זו שהtagged התפרק והאחרת – שהעביד נCSIו ללא תמורה או בתמורה חילקיות – ניצב התנאי שלפיו חייב לנטרו אמצעים בישראל לסייע החוב.

19 המערערים סבורים כי ניתן לקבוע שלא נותרו אמצעים לשלוק החוב ביחס לתאגיד שההפרק, רק
20 לאחר שההפרק מימוש את כל נכסיו התאגיד ולא נותרו עתה נכסים שההפרק יכול לשמש ידו עליהם,
21 וזהו מקום בו החברה חוסלה ועדיין נותר חוב.

על פי הטענה, מקום בו ניתן לפעול על פי דיני חדלות הפירעון הרגילנס וננקיטת פעולה על פי סעיף 910א' לפקודה, יש בכך כדי להוכיח יתרונו בלתי הוגן לרשותיותה המשמשת על פניו נושאים אחרים.

במקרה דן, כך נטען, הנכס היה ונוטר של החייבות, חברות רב אוור ונוסי החברה יכולים להיפרע
הימנו על פי הדין. ככל שהחייבת במס הינה חדلت פרעון, ניתן לנשות ולהיפרע מנכשיה במסגרת
הליך חדלות פרעון וככל שהחייבת אינה חדلت פרעון, ניתן להטיל עיקול על נכסיהם המשויעים בידי צד
שלישי, בהתאם לקבע בסעיף 7 לפקודות המיסים (גבייה).

לשית המעררים, כך או כך, סעיף 119א' לפוקה לא חל. המעררים סבורים כי רק במקרה שבו שימוש באמצעים אלו, לא יהיה בו כדי להוועיל, וудין יימצא כי נכס כלשהו של החברה החיה במס הועבר מידיה לצד שלishi ללא תמורה או בתמורה חלקית, רק אז ניתן יהיה לטעון לקיומו של "נסיבות מיוחדות" כמשמעותו בסעיף 119א' לפוקה.

באשר לגובה החיוב - דרישת התשלום שנשלחה למעורערים, כך טבעי, התייחסה אך ורק לסקומים שקיבלו המעורערים עד לתום שנת 2008 כך, שגם אם היה עולה בידי המשיבים להוכיח כי נמשכו

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ וואח' נ' מדינת ישראל

1 כספרים נוספים לאחר שנת 2008, השבטים של אלה, מעולם לא נדרשה על ידי המשיבים ולא ניתן
2 להכללים, אפילו למפרע, במסגרת דרישת התשלום.
3 נטען כי על פי מכתב הדרישת למערער 2, הדרישת הסתכמת בסך של 2,431,128 ₪ וסכום זה נזכר
4 גם בתצהיר רוית סקלר בסעיף 13(א) שלפיו, סכום המשיקות של המערער 2 בתום שנת 2008
5 הסתכם ב-2.43 מיליון ₪.

6 המשיב, כך נטען, ציין בסעיף 25 לסייעו, כיamazon בשנת 2008 הואamazon העדכני שעמד בפניו ערבית
7 והוצאות הדרישת. מכאן שה"נכ"ס הכלול בסעיף 3 לדרישת שהופנתה אל המערערים, הוא אותו
8 משיקות ~~כספים~~ שנעו עד ובמהלך שנת 2008 שהלאו, רק משיקות אלה יכולות למצוא ביטוי בamazon
9 המתוארך ליום 31.12.2008
10 משכך, גם אם הוכיחו המשיבים כי המערערים הוסיףו ומשו כספרים מחברת רב אוור לאחר
11, 31.12.08, משכבות אלו, תומכו הטענה שלעצמם, אין יכולות להיות מושא לדרישת תשלום כפי
12 שהופנתה למעערעריך ובמועד בו הופנה.
13 המערערים מציגים כיניהם לא הוכיחו כי נמשכו כספים בשנת 2009 ואילך, וכל שכך,
14 בסכומים שנטען.
15

16 נטען כי בטליה שערך המשיב הוא חישב את סכומי המשיקה של המערערים על דרך של חישוב
17 ההפרש בין יתרת הלוואה המופיעה בamazon לשנת מסויימת לבין יתרת הלוואה המופיעהamazon
18 בשנה שקדמה לה. חישוב זה, כך נטען, אינו נתן ביטוי לכך שיתרת הלוואה צמיחה תמיד ולו בשל
20 חיובי ריבית.
21

22 המערערים מציגים כי כבר בשלב ההשגה, הם טענו כי יש להפחית מטכום הדרישת את הסכומים
23 שהושלמו על ידם לא恭敬 מס' ומע"מ בגין חיובי רב אוור וטענה זו מעולם לא נסתירה ולא הוכחה.
24

25 המערערים סבורים כי חוב מס לשנת מס מסוימת נוצר רק בתום אותה שנת מס. חיזוק לכך ניתן
26 למצוא בעובדה שהפרש הצמדה וריבית מוגבלים על נישום רק מתום שנת המס.
27 נטען כי "חוב מס" על פי הפקודה הינו סכום שחביב אדם כנישום, משמע כאשר שווה לה שווה
28 ולכן, מועד יצירת השומה הוא המועד הרלוונטי הראשון וגם אם מדובר בשומה עצמאית, הרי שזו
29 אינה נוצרת, טרם חלוף שנת המס.
30

31 נטען כי המשיבים לא הצביעו להראות כי בטרם הועברו הכספיים לumarurs במהלך שנת 2008, כבר
32 נוצר חיוב במס.
33

34 באשר לטענה החלופית של המשיבים לעניין הקבוע בסעיף 11א'(א)(3), המערערים סבורים כי אין
35 לקבל הטענה שפעילותה של רב אוור הופסקה. לשיטת המערערים, פעילות הונית נחשבת אף היא

בית משפט לעניינים מנהליים בbara שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ וOTH נ' מדינת ישראל

- לפניות עסקית וכל עוד יש לחברה הכנסות שהיא חייבת בדיווח עליהם ואף מחויבת במס בגין אין
לומר כי החברה אינה "לא פעילה".
1
2
3

תודה

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואחר' נ' מדינת ישראל

דין והברעה

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 191א' לפקודה שכותרתו "גביאת מס בנסיבות מיוחדות", קבוע כדלקמן:

(א) היה לחבר-בני-אדם חוב מס ונתפרק או העביר את נכסיו ללא תמורה או בתמורה חלקית בלבד שנוטרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את חוב המס שהחבר חייב בו ממי שקיבל את הנכסים בנסיבות כאמור.

(2) היה לחבר בני אדם חוב מס סופי והוא העביר את פעילותו לחבר בני אדם אחר, שיש בו, במשרינו או בעטיפיו, אותן בעלי שליטה או קרוביהם (בפסקה זו - החבר الآخر), בלא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנוטרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את חוב המס שהחבר חייב בו מהחבר الآخر;

(3) בליל גירוש מהוראות פסקאות (1) ו-(2), היה לחבר בני אדם חוב מס סופי והוא התפרק או הפסיק את פעילותו בלי שihilם את חוב המס האמור, יראו את הנכסים שהיו לחבר כאילו הועברו לבעלי השיטה בלא תמורה, ונitinן לגבות מהם את חוב המס, אלא אם הוכח אחרת להנחת דעתו של פקיד השומה.

(ב) ...

(ג) לא ייגבו ממי שקיבל את הנכסים או הפעילות לפי סעיף קטן (א) או (ב) יותר משווי הנכסים או הפעילות שקיבל ללא תמורה או מההפרש שבין התמורה החקלית שihilם לבין שווי הנכסים או הפעילות, ואם שילם מס בקשר להעברת נכסים כאמור - לא יותר מאשר או מההפרש כאמור פחות סכום המס שihilם.

(ג')

(ג') נקבעה לחבר בני אדם שומה בשל מעשה מהמעשים המפורטים בסעיף 220 וערעור החבר על השומה נדחה על ידי בית המשפט בפסק דין שאנו נתנו עוזレ ערעור או שלא הוגש ערעור לבית המשפט, ניתן לגבות את חוב המס שלא שולם על ידי חבר גם ממי שהוא בעל תפקיד באוטו חבר בעת ביצוע מעשה כאמור, אם יש בינו פקיד השומה ראיות לבוארה להוכיח שהמעשה נעשה בידי חבר בעל התפקיד, אלא אם כן הוכיח אותו בעל תפקיד שהוא נקט את כל האמצעים הסבירים להבטחת מניעת המעשה.

(ד) בסעיף זה -

"חוב מס" - כמשמעותו בסעיף 195, למעט חוב מקומות;

"חוב מס סופי" - חוב מס שאינו הגיע עוזר זכות להשגה, לעדר או ערעור;

"קרוב" - כהגדתו בסעיף 88;

"בעל שליטה" - מי שהוא, לבדו או יחד עם קרובו, מחזק לפחות בעשרים וחמשה אחוזים בזכות מהזויות המינויים בהגדרת "בעל שליטה" שבסעיף 32(9)(א)";

"בעל תפקיד" - מנהל פועל, שותף או בעל שליטה.

(ה) על גביה סכוםים לפי סעיף זה תחול פקעות המסים (גביה).

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מזינות ישראל

1 (1) על החלטה לגבות חוב מס לפי סעיף זה ניתן להשיג לפני המנהל תוך 21 ימים מיום שנמסרה
2 ההודעה עלייה. על החלטת המנהל לפי סעיף קטן זה ניתן לערער לפני בית המשפט המחויזי, בתוך 30
3 ימים מיום שנמסרה ההחלטה." (ההדגשות שלי – נ.נ.)

4 המונה "חוב מס" מוגדר כך בסעיף 195א' לפקודת:

5 (א) אדם שישלים סכום כלשהו על חשבו חוב מס, יזקף כנגד כל סוג חייב שבאותו חוב
6 מס, חלק יחסית מהסכום שישלים פיחס חלקו של הסכום שבאותו סוג לפחות כל חוב המס;
7 לעתה –
8 (1) אם לא פירש האדם את הסכום שישלים הוא על חשבו חובו בגיןו או בגיןה, יזקף
9 הסכום לחובו בגיןה;
10 (2) דין מוכיח מס שקוzo על פי חוק קייזו מסים, התש"ס-1980, כנגד חוב מס, וכן סכום
11 שנגבה על פי פקודת המסים (גביה) או בדרך אחרת – דין סכומים שישלים אדם.

12 (ב) (1) תשלום אדם סכום על חשבו חוב מס שחייב בגיןו ולא פירש את שנות החוב, יזקף
13 הסכום למבות המses שלו בגיןו או בגיןם, החל משנת המס המוקדמת
14 ביתר. (2) תשלום אדם סכום על חשבו חוב מס שחייב בגיןו, יזקף הסכום למבות המס שלו
15 ב בגיןו או בגיןם החל ממהמועד ביותר.

16 (ג) בסעיף זה –

17 "חוב מס" – כל אחד מלאה:
18 (1) סך כל הסכומים מכל סוג החוב, שחייב אדם לפי פקודה זו בגיןו שנת מס
19 מוסיפות;

20 (2) סך כל הסכומים מכל סוג החוב, שחייב אדם לפי פקודה זו בגיןו תשלום פלוני
21 שיעורם לאדם אחר;
22 "סוג חייב" – כל אחד מלאה: מס, ריבית, הפרשי הצמדה.
(ההדגשות שלי – נ.נ.)

23 בע.א. 2755/08 פלח ג. מס הכנסה (ນבו, פס"ד מיום 10.8.10), אומר השופט נ. הנדל בזיקה לתקילת
24 ההוראה החוקיקתית שביסודות סעיף 119א':

25 "עסקינו, אפוא, בסעיף שתכליתו אכיפה הגבייה, המטרה היא למנוע
26 העברת נכסים על ידי החיב במס באופו שיפגע בתהליכי הגבייה. יוצא, אפוא, כי
27 הדין אינו מתייר לגורם להעביר את נכסיו, אלא הלו עומדים לטובת דשות המס.
28 אם כך הוא המצב, פרשנות הסעיף באופן המקל עם החיב עד כדי הענקת
29 האפשרות לחיב להתחמק מתשלום – באמצעות הרחקת הנכס מזרועות הרשות
30 אף בהתנגדות חסרת תום לב – אינה מתיישבת עם תכלית החוק. מצב דברים זה
31 נגזר מהפרשנות המוצעת על ידי המערערים. החיב יאה רשיין להגשים הליכי
32 השגה באפיקים המנהלי והמשפטטי. לאחר דחינת ההשגה ניתן, למשל, לערער
33 לבית המשפט המחויזי ולערער בזכות לבית המשפט העליון. זהו המצב המשפטי
34 גם כאשר מדובר בהליכים סרק, שכל מטרתם היא דחיה מלאכוטית של המועד
35 להעברת הנכסים, כך שזה יתאים לחיב. חמור מכך, בכוחו של החיב למנוע את

בית משפט לעניינים מנהליים בbara שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 תחולת הסעיף על נכס מסוים באמצעות העברתו של הנכס טרם הפק החוב לסופי.
2 כל עוד מחזיק החיב במתנתו את הזכות להגיש הליך נוסף – כדי שהחוב לא
3 יהפוך לסופי – אין זה משנה כי הוא מודע לחובו ושהגורמים הרלוונטיים אישרו
4 את חובתו. פרשנותה המעניינה לחיב כוח גגון דא, הוא באשר לעיתוי והן באשר
5 לי יכולת להגיע לנכס בכלל, ניצבת בסתייה לתקילת החוק.

(ההדגשות שלי – נ.נ.)

8 השופטת א. חיות שנטלה חלק בהכרעה בפרשת פלח, בchnerה השאלה האם ניתן לנבוע חובות מס של
9 נישום, גם מנכסיים שהעביר בטרם הפק המס לסופי, או שמא הוראה זו מייחדת עצמה אך
10 לנכסיים שהנישום העביר לאחר שחייב המס הפק לסופי, וכן נקבע על ידה:

12 "באותו הכלול ובהתאם לשון הסעיף ותקילתו, יש להעדיף את גישתו הפרשנית של
13 המשיב, אותה הבחר וחידד בהשלמת הטיעון שהגיש ביום 15.3.2010, בציינו כי
14 אף שהסעיף ממל (בהת�יכים יתר תנאי) על העברת נכסים שביצוע הנישום טרם
15 שחייב המס הפק לסופי, אין בכך עיטה כי ניתן "ללבת אחורה בזמן" ללא הגבלה
16 והפרשנות המוצעת על ידו בקשר זה היא, כי הרשות הנתונה לשולטנות המס
17 להיפרע מנכסיים שהועברו כאموת, הינה רק באותם המקורים שבהם היא הנישום
18 ציריך לצפות את האפשרות כי הוא חייב במס לאור הליכים שמתנהלים בין רשות
19 המל.

21 פרשנות זו توאמת את תקילת הסעיף ואינה מרחיבה את תחום התפרשותו אל
22 מחוזות רחוקים העולים להופכה לבלי סבירה ובלת עוגנת הוגנת מבחינת הנישום
23 ו מבחינת צד ג' – הנuber. אושף ואומר כי גם בנסיבות הפרשנות שאימצנו, חזקת על
24 המשיב כי יבחן כל מקרה לפי נסיבותיו שמא גם בנסיבות gabiyah האפשר על פי
25 פרשנות זו – המתמקדת בנישום ובמה שהוא "ציריך היה לצפות" – גרימת פגיעה
26 בה אנושה לצד ג' תט-לב שעילים, למשל, תמורה חיליקת עובה הנכס שהועבר
27 אליו, עד כי מן הרואין להביא גם נתון זה בחשבון במכלול השיקולדים הקשורים
28 בຍישום הליכי gabiyah לגבי אותו הנכס.

(ההדגשות אין במקור – נ.נ.).

31 על פי לשון הסעיף והפרשנות התקילית המתחייבת בנסיבות העניין, ניתן בהחלט לומר כי לצורך
32 השימוש בסעיף הנתון בסעיף 119א, אין הכרה כי חוב המס יהיה סופי ודוי בקיומה של ציפיה
33 לאפשרות קיומו של חוב.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

בע"א 82/165 קיובץ חצור נ' פקיד שומה רוחבות (לט 2, 70, 75) קבע הנשיא ברק כי פרשנות חוקי
המס תיעשה: "כמו כל חוק אחר, גם לעניין חוק מס נקודת המוצא היא לשון החוק, והשאלת היא,
אם לאפשרויות השונות יש עיגון, ولو מינימאלי, בלשון ההוראה. מבין האפשרויות הלשוניות
השונות יש לבחור אותה אפשרות, המשמעותה את מטרתה של חקיקת המס."
(ההדגשות שלי – נ.נ.)

בקשר זה קובע השופט הנדל בפרשנת פלח שאוכרה לעיל:

"נדמה כי השאיפה לפי גישה זו היא לשמר על כלל פרשנות אחידים בכל תחומי
המשפט,ograms, דוגמי המס בעלי מאפיינים ייחודיים. במסגרת הסוגיה המתעוררת
כאן, זו לומר כי יתרfnן שהדרך לגשר בין הדברים בכלים הפרשניים הקיימים היא
שימוש במפתח המשוב לפירצת דלת הפרשנות – בדיקת תכלית החוק. המונח
'תכלית' עשוי לקבל היקף אחר בפגשו עם דינים שונים. לשונו אחרת, הוואיל
וحتכליות ותמומי העיסוק של חוקים שונים אינם זהים – גישת הפרשן תושפע
בהתאם. כך או כך, המבחן הנקוט המנחה את מלאכת הפרשנות הינם, כאמור, לשון
החוק ותכליתו. הדברי חברי השופט ע' פולמן [בר"מ 4832/07 – רכבת ישראל בע"מ
ニ' מנהל הארנונה – מועצת איזוריית דרום השרון ואח' תק-על 2010(1), 9310, 9316,
(22.2.10):

"כפי שנקבע בהלכה הפטוקה פעמים רבות, לא
קיים הבדל בין פרשנות חקיקה בכלל, לבין
פרשנותם של דין המס. נקודת המוצא הינה לשון
החוק, כשבינו החלופות השונות שלהן קיים עיגון
בטקסט, יש לבחור את זו המגשימה את תכליתה
של חקיקה."

(ההדגשות שלי – נ.נ.)

לאורם של כללים אלו אפנה לבחון הערעור שבפני.

תחולות סעיף 11א' לפקווה בנסיבות המקרה דנו:

סעיף 11א'(א)(1) לפקוודה קובע כאמור:
1) היה לחבר-בני-אדם חוב מס ונפטר או העביר את נכסיו לא תמורה או בתמורה חלקית בלבד
שנותרו לו אמצעים בישראל לטילוק החוב האמור, ניתן לגבות את חוב המס שהחבר חייב בו מי
שקיבל את הנכסים בנסיבות כאמור."

(ההדגשות שלי – נ.נ.)

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'ם 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 נתן לומר כי סעיף 911א' (א) מונה מספר תנאים לחולתו:
2
3 א. חייב שהינו חבר בני אדם – אין חולק כי רב אוור הינה חברה רשותה כדין.

4 ב. חוב מס – ראה בהמשך.

5 חבר בני אדם נתפרק או העביר נכסים – כולהו מלשון הסעיף, אין הכרה שהחברה מתפרק
6 די בכך שהוא את נכסיה. המערערום 1-2 אינם חולקים שהחייבת רב אוור העבירה
7 להם כספים. אמנים לשיטותם, כספים אלו הועברו כחלואה אלא שטענה זו מצריכה ליבון
8 וב>Show כמפורט להלן. יחד עם זאת, ברור שההעברה נכסים, קרי כספים, מרבי אוור
9 במיעறותם 1-2, נעשתה גם נעשתה.

10 ב. אנו קיבלו "נכסים" של רב אוור ואין טענה כי אלו נעדרו אמצעים להשבת
11 החוב.

12 באשר למעערע 3 – מתחייבת מסקנה אחרת שכן לדעתו, לא זו בלבד שלא עלה בידי
13 המשיבים להוכיח שמעערע 3 קיבל במישרין נכסים של רב אוור הרוי שבפועל, המערער 3 אינו
14 מחזיק במניות המעערעת 1 ועובדת היותו מחזיק ב-50% ממניות רב אוור, בוודאי שאין בה
15 ממשום נימוק לחיובו על פי ההוראה הנזכרת, זאת בהעדך ראייה פוזיטיבית כי קיבל נכסים
16 כאמור.

17 המשיבים במסגרת ראיותיהם לא ביססו זכותם לתביעת הנכסים דזוקא מאת המערער 3 ויש
18 בחחלה וಗליים לטענה, כי המערער 3 שונבב להלן, בגין עילה מבוררת העשויה להצדיק
19 זאת.

20 ד. העברת הנכסים היא ללא תמורה או בתמורה חלקית – אנתואחס לכך בהמשך הדברים.

21 ה. לחברה לא נותרו לו אמצעים בישראל לסלוק החוב – ראה להלן.

22 ג. ניתן לגבות את חוב המש ממי שקיבלאת הנכסים בנטיות כאמון – כולהו מן הראיות
23 שבאו בפנוי, המערערום הינם בעלי אמצעים להשבת החוב ככל שייקבע כזה.

באשר לקיומו של חוב מס – כתנאי ס'

27 כולהו מלשון סעיף 911א' לפקודה, החלופה הרלוונטית בענייננו, היא זו הקבועה בסעיף (א)(1).

28 על פי לשונה אין הכרה ו/או צורך שההעברה הנכסים ללא תמורה תיעשה רק לאחר שלnisios חוב מס
29 סוף. נתן בחחלה להסתפק בקיומו של חוב מס בעת שבוצעה ההעברה הנטענת. יודגש כי לצרכי
30 סעיף זה, " חוב מס", אינו כולל חוב בגין מקומות.

31 מהשוואת סעיף קטן (א)(1) לסעיף (א)(2) ברור כי קיומו של חוב מס סוף אינו תנאי בלבד איין,
32 לחולתו של סעיף קטן (א)(1), בו בזמן שבסעיף (א)(2) נקבע מפורשות כי זה יכול רק בהתקיים " חוב
33 מס סוף". משמעות הדברים היא כי לצורך הפעלת הסמכות על פי סעיף קטן (א)(1), אין הכרח כי
34 הסתמיכו הליכי ההשגה ו/או הערעור על שומת המס.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 36166-07 ק. מאי אחזות בע"מ ואחר נ' מדינת ישראל

כמו כן וכעולה מהוראת סעיף 119א(ד), יש לקרוא הטעיף יחד עם האמור בסעיף 195א' לפקודת אשר מגדר "חוב מס" כ"סך כל הסכומים מכל סוגים חייב אדם לפיקודו זו בנסיבות לגבי שנת מס מסוימת". בסעיף 6 לפיקודת, שכותרתו "נתן מס" נקבע כי המט לכל שנת מס יוטל על הכנסתו החייבת של אדם, באותה שנה, כאשר סעיף 1 לפיקודת מגדר "ניסיונות" כ"אדם שהייתה לו הכנסתה בשנת המס".

מנגד ברור, כי הרשות הנתונה לרשותה המס להיפרע מנכסים כאמור, מייחדת עצמה רק לאותם מקרים שבהם צריך היה הנישום לצפות את האפשרות כי יהיה במס ولو בשים לב להליכים שהתנהלו בין לבנון ורשותה המס (גישת השופטת חיות בעניין פלח).

משכך, יש לבחון מהו המועד הראשון שבו צריכה הייתה הרבה רבת אוור לצפות את האפשרות לקיומו של חוב מס.

בחקירתה הנגנית נשאלת פק"ש – רוייך סקלר בדבר המועד הראשון בו ניתן לחייב בחוב מס בקשר לשנת מס מסוימת זו השיבה (עמ' 20 ש' 5-6) כי חוב מס נוצר מיד בחודש בו, ככל שהמקומות החודשיות לא שולמו. עפ"ז את, שנאהלה מפורשות בהקשר של סעיף 119א' לפקודת השיבה (עמ' 20 ש' 11-12) "כיון שהגדרת חוב מס בסעיף 119א' נאמר מפורשות שהוא בא למעט חוב מקומות, אז אני מסכימה שלצורך סעיף 119א' חוב מס משנת 2008, המועד הראשון להתגבשוינו הינו 31.12.08".

המעערירים סבורים כי חוב מס לשנת מס מטויימת נוצר רק לאחר תום אותה שנת מס, קרי החל מ-1. בשנה שלאחר מכן. לשיטתם הויאל וחוב מס על פיקודת מתיחס לסכומים שאדם חייב בנסיבות, קרי באדם שהוצאה לו ושומה, על כן מועד יצירת השומה הוא המועד הרלוונטי הראשון וכאשר מזכיר בשומה עצמית, זו אינה יכולה להיווצר לפני תום שנת המס.

עוד סבורים המערירים כי על פי הlecture פלח שאזכורה לעיל, הידועה שצריכה להיות לנישום היא אוזות חוב וודאי ואין להסתפק בקיומה של מודעות לקיומו של חוב מוגנת.

להבנתי, היצروف והשקלול של הוראות החוק שנמנו לעיל, ממקד המבט על שנת מס מסוימת.
כידוע, שנת המס מסוימת מדי שנה ב- 31.12.31 שהוא היום האחרון של אותה שנת מס.
לדעתי, מועד הגשת השומה העצמית, כשלעצמם, אין בעל משמעות, אלא ב באפשרות שהניסיונות צריך היה להנitch, כי בשנת מס מסוימת תחול עליו חובת מס.

לא סביר בעיני לומר, כי nisiums המחייב בnihilo ספרים על פני כל שנת המס, יתוודע לעצם קיומו של חוב מס רק עם הגשת הדוח השנתי או עבר להגשת שנותו העצמית ומשכך, לצורך הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 119א' ניתן להסתפק בכך שהניסיונות צריך היה לצפות את האפשרות, כי בשנת המס הנדונה, תחול עליו חובת תשלום מס בגין הכנסתו שצמיחה בתקופה הנזכרת.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 36166-07 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 עיון במאזנים של החיצית – חברת רב אור, מש/א א'-ו', מציין על כך שחוות המש של רב אור
2 החלו להצטבר כבר בשנת 2004, כאשר בסוף שנת 2004 עמד החוב לשנת המש בסך של- 1,261,992 נס
3 ובשנת 2005 עמד החוב לשנת המש על סך של- 614,956 נס.

בשנת 2006 לא הייתה תוספת מס.

⁷ במשנת 2007 עמד החוב לשנת המשך, על סך של- 494,327 ₪.

9 בשנת 2008 עמו הרחוב לשנת המקס, על סך של 2,120,120 ₪.

בשנת 2009 עמץ החוב לשנת המט, על סך של - 890,867 ₪.

¹³ ובשנת 2010 עמד החוב לשנת המס, על סך של 151,583 נט.

יעיון בדרישת התשלום (נספח א לתקנון של רוח' סקלר) מעלה כי בשנים 2004-2005, סכום החוב של רב אוור, נכון למועד דרישת התשלום (13.5.10) הגיע לסך של - 883,967 ש"ח (חיבור הסכומים במספרים 2004 ו-2005).

על פי דרישת התשלום, וכונך לעיל, בשנת המס 2006 לא נוצר חוב מס לחיבת. אלא מי? בשנה זו בהתאם לאמור בסעיף 8 לתקצחו של המערער 2, נחתמו הסכמי שומה לשנים 2003-2001.

בהתאם לדרישת התשלום, נכון למועד הדרישה, סכום השומות המוסכמוות, הסתכם בסך של - 1.764.008 ₪

המערער 2 טען בתצהיריו כי חיובי המס לשנים 2005-2001 נוצרו, לכל המוקדם, במהלך שנת 2006
שאז נערך הסכם השומה לשנים 2001-2003 ובנוספ', כי רק ביום 31.12.2005 התגבש חוב המס
לישנת 2005.

אינו בידי לקבב עמדת זו.

לבחנות, ניתן בהחלט להניח כי סכומי השומות לשנים 2003-2001 היו גבוהים יותר טרם השגת הסכמי השומה ולמצער, והם כך שהחל מסוף שנת 2001 לכל המוקדם, או מסוף שנת 2003 לכל המאוחר, כבר נוצרו לחובת רב אוור חובות מס בלתי לא משולמים והעובדה כי רק בשנת 2006 הושג הסכם שומה לשנים אלו, אין משמעותה כי קודם לכך לא הייתה לרבות אוור מודעות לאפשרות קיומו של חוב. ודוק, הסכמי השומה הושגו ונחתמו במהלך שנת 2006, אולם ברור כי השגת ההסכם בשלעצמה, אינה ראשיתו של ההליך השומי אלא הינה בגדר הצהרה מהייבות, כי לפחות בשלב

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 36166-07-11 ק. מאי אחזקות בע"מ ואה' נ' מדינת ישראל

1 החתימה של הסכם השומה, לא תוכל עוד להישמע מפי הנישום טענה כי חוב המס שהוא חב בו הינו
2 קטן יותר. יחד עם זאת ברורו וגליי לכל, כי גם קודם להשגתו של הסכם שומה, עצם קיומו של חוב
3 מס, לא היה שניי כלל בחלוקת.

4 לעניינו, יפות קביעותו של בית המשפט המחויזי בת"א 10/2019 ז' ליבוביץ נ' פ"ש (מסים כה/6 ה-
5 11), בנסיבות מישים השופט מגן אלטובייה את החלטת **פלח** וקובע כי במועד אירוע המס - מועד
6 יצירת החוב, צריך היה הנישום לצפות כי יהיה עליו לשלם את חוב המס ועל כן, בנסיבות חברה
7 להלכי שומה, עליה לצפות כי תידרש לשלם מס וכן הוא אומר:
8

9 **"האם מוחזק נישום במועד יצירת החוב קרי במועד אירוע המס כמו שצרכיך לצפות כי יהיה
10 עליו לשלם את חוב המס אף שטרם נקבע סופית גובה? דומני שהתשובה לכך היא שכן,
11 נישום המשיא הכנסה, פירוטית או הונית, צופה וצריך להניח כי הכנסה זו חבה במס
12 (בכפוף להוראות שבדין בקשר עם פטוריס, ניכויים זיכויים וכיוצא בכך). מעתה תחילים
13 הליכי שומה אין מדובר בציפייה או בחזקה 'תיאורטית' כי "היה עליו לדעת", אלא
14 ב**ידייעה ממש**. תמייחת אני מוצאת בגישה בית המשפט העליון בעניין ע"א 2755/08 דליה
15 פלח נ. פקיד שומה תל אביב 3 טרף פורסם (להלן - "פלח") שם נקבע כי נישום
16 שהוציא נכס מרשותו קודם התגבשות סופית של גובה החוב, קרי שומה סופית, יכול פקיד
17 השומה לגבות את החוב מהנכס. בית המשפט שם **mbas הכרעתו על הציפייה, הידייעה
18 בפועל והידייעה הקונסטרוקטיבית של הנישום**. עם דבר יכולת המשיב לגבות את החוב
19 מן הנכס בעוד אנו דנים ביכולת המשיב לקבע את השומה, קרי את גובה החוב. עם זאת
20 בית המשפט תוחם את המועד, בהמשך **לעמדת המשיב שט**, כי גבה (ולא קבעה
21 כבעניינו) יכול שתעשה מנכש שהועבר בין המועד שהחלו הליכי השומה וממועד הקביעה,
22 וכל זאת לצורך סעיף 119א(ב) לפಕודה המקנה למשיב **עלבת אחורי** נכס של נישום
23 חייב שהועבר לקרו. **לגייחי אם חיתוך המועד באשר ליכולת ההחלטה לאחר הוא מבוצע**
24 **הציפיות והידייעה של הנישום**, מועד זה צריך להיות ממועד אירוע המס. חוצה לומר, נישום
25 המשיא הכנסה במשור ההוני או הפירוטי, הרי שמקורות אירוע המס משיא הגבסים, אם
26 העביר נכס לקרו עוד קודם להתגבש חוב המס הסופי במובן זה שטרם נקבע גובה סכום
27 המס בשומה סופית, בסמכות פקיד אירוע המס לעקב אחר הנכס ולגבותו ממנו את המס.
28 שאחרת, נוצר פתח "להברחת נכס לקרו" בין מועד אירוע המס לבין מועד התחלה הליכי
29 השומה. מכל מקום, כאמור אנו דנים כאן מחד במועד היוזרות החוב ובמועד זה הייתה
30 החברה חייה וקיימת ומשכך אין מניעה לקבוע את חובה אף אם חוסלה לאחר מכן באשר
31 החוב נוצר בעודה בחיים. עניין פלח מלמדנו כי בית המשפט העליון מחייב **חייב** ש**של חוב**
32 מס קודם לקבע גובהו ומשתתת את הכרעתו על ידיעתו של הנישום. **בית המשפט מחייב**
33 **כפי למצער במועד הכנסה ולהליך השומה ואילך על נישום לדעת כי הוא צפוי לתשלום מס****

בית משפט לעניינים מנהליים בbara שבע

ע'ם 11-07-36166 ק. מי אחזות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 והוצאת נכס מרשותו בהעברתו לקרוב לא תمنع גביה המש מנכס זה. בדומה במקורה
2 שלפנינו, בכניסת החברה להליכי השומה, היה עליה לדעת כי צפוי היא לתשלום מס.
3 (ההדגשות שלי – נ.נ.)
4
5 העולה מן המקבץ לעיל הינו, כי אם נסיבות העניין תומכות בהנחה כי קיים חוב מס, אף אם שיעורו
6 וגובהו של החוב טרם נקבע, הנישום מוחזק כמי שידע שהוא צפוי לשלם מס.
7
8 על פי שומותיה העצמיות של רב א/or לשנים 2008-2007, סכום החוב נכון למועד דרישת התשלומים
9 הסתכם בסך של 3,025,201. לפ (חיבור הסכומים לשנים 2007 ו- 2008).
10
11 על פי דרישת התשלומים, בשנת המש 2009 סכום החוב עמד על 536,901. לפ ואילו בשנת המש 2010
12 החוב בגין מקדייפות השתפס בסך של 667,839. לפ, לצד חוב ניכויים בסכום של - 750,505. לפ.
13
14 יצוין כי במועד הוצאה דרישת החשלום (13.5.10) טרם השתכלל ממועד הגשת המזומנים של רב א/or
15 לשנים 2009 ו- 2010 ואין חולק כי קביעות המשיב לגבי שנים אלו, כמפורט בדרישת התשלומים, נעשו
16 על פי מקדמות המש, שלא העברו למשיב.
17
18 בעולה מהחלטת המשיב המפרשת את הנימוקים לדחיתת ההשגה, ביום בו הומצאה למעערירים
19 דרישת התשלומים, חובות המש הסופיים של רב א/or השתפמו בסך של 6.54 מיליון לפ, מתוכם 1.97
20 מיליון לפ חובות מס בשומות בהסכם לשנים 2003-2001; חובות בגין ניכויים לשנות המש 2004-2001
21 בשומות בהסכם סך של כ- 0.82 מיליון לפ וכן חובות מס בסך - 3.85 מיליון לפ בגין שנות המש 2009
22 ו- 2010, לגביין לא הגישה רב א/or הגישה דוחות.
23
24 פמו כן, נכון למועד המצאת הדרישת למעערירים, רב א/or הגישה דוחות למשיב עד לשנת 2008 כולל
25 (למעשה החל מ- 09/3 היא סוגה לחברה "לא פעילה" במשרדי מע"מ).
26
27 בסעיף 17 לטענתו של המערער 2 וכן בסעיף 4.3 לטענתו המשלימים, טען המערער 2 כי חיובי המש
28 שנוצרו במהלך התקופה בה הועברו כספים מרבית או לרשותה 1 הינט אלו שנוצרו בשנות המש
29 2001-2007 כאשר לטענת המערער 2 מסתכים חיובי המש בסכום כולל של - 4,031,389. לפ.
30
31 יצוין כי המערער 2, אינו חולק על הסכומים המפורטים בטבלה המצורפת לדרישת התשלומים, למעט
32 טענה בדבר קיוזו סכומים ששולם על ידו למייל"מ בעבר חוב של רב א/or אותו שילם באמצעות
33 שיקים אישיים שלו. אולם המערער 2 סבור (כעהה מסעיף 24 לטענתו) כי אין להביא בחשבון את
34 חובות המש לשנת 2008 שכן אלו נוצרו החל מ- 09/1.1.09 ועל כן, העברות כספים שנעשו לפני אותו
35 מועד, אין בגדר "העברה" כמשמעותה בסעיף 119א(א).).

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מאי אחזקות בע"מ ואה' נ' מדינת ישראל

1 מהטעמים אוטם מניתי לעיל, הנני סבורה כי דין טענה זו להידחות ולא מן הטעם, כי חבות במס
2 לשנת מס מסוימת נוצרת במהלך אותה שנה ובוודאי שאין לומר, כי חוב מס לשנת מס מסוימת
3 מתגבש אך ב-1/1 של השנה שלאחר מכן.
4 לדעתו רשאית הינה הגובה הראשית ובהתאם פקיד השומה- רוי'ח סקלר, להביא במנין החובות
5 גם את חוב המס לשנת 2008 שהרי גם בתקופה זו, קרי במהלך שנת 2008, פעלו המערערים או מי
6 מהם למשך כספים מחשבונה של החייבת.
7
8

באשר לתנאי הריבועי – העברת הנכסים ללא תמורה או בתמורה חלקית

9 כאמור התנאי הרביעי טומן בחובו שתי דרישות אחת - שהועברו נכסים והאחרת - המذובר
10 בהעברה ללא תמורה או בתמורה חלקית.
11 בדרישת התשלומים שהופנתה כלפי מעערר 2, נטען כי הנכס שהועבר אליו מרביתו, הינו "נכסים
12 מנהליים" בשווי מוערך של 2,431,128 ₪.
13 דרישת תשלום זו נגזרה ממאיון רב-אור לשנת 2008 (מש/1 ד', עמ' 3), שם, תחת הכותרת "רכוש
14 שוטף" צוין סכום זה ולצדנו נרשמו המילויים "בעל מנויות". לטיעוף זה לא צורף ביאור.
15
16

17 בדרישת התשלומים למיעערר 1, צוין כי הנכס הינו "יתרת חובות" בשווי מוערך של 7,135,240 ₪.
18 דרישת תשלום זו נגזרה ממאיון רב-אור לשנת 2008 (מש/1 ד', עמ' 3), בו נרשם תחת קטגוריה "רכוש
19 שוטף" הסכום האמור ובעמ' 14 תחת קטgorיה "יתרות חובות" (ראה גם ביאור 4 בעמ' 10).
20 צוין, כי למעערר 3, לא הופנתה כל דרישת תשלום ולא מצאתי בטענות המשיבים מושם ביחס
21 וייסוד לחיבור המיעערר 3 זאת באין ראה ולא נסיבתיות, העוזיה לבטש הטענה כי המיעערר 3 קיבל
22 נכסים של החברה - החייבת ولو כמשיכת בעליים.
23
24

להבנתי, אין מחלוקת של ממש בדבר קיומה של העברה של כספים השיכים לחיבת לידי
25 המערערים 1 ו-2 ועל כן, הגיע העת לדון בנסיבות של הכספי שהועברו.
26

העברה ללא תמורה

27 באשר לדרישה השנייה בתנאי זה, כי העברה היא ללא תמורה – כזכור, טוען המערערים כי
28 הכספי שהועברו לידיהם הינם "הלוואות", בו בזמן שלדעת המשיבים המذובר בהעברות ללא
29 תמורה.
30
31

32 במסגרת ראיותיהם הציגו המערערים הסכם הנושא תאריך 28.10.08 בין רב-אור לבין המיעערר 1
33 (להלן: "הסכם ההלוואה"). עיון בהסכם ההלוואה מלמד כי הגם שנערך ונחתם בשלבי שנות 2008,
34 כללת בו התייחסות לכספי שעלו פי הטענה, הועברו בשנים 2006 ועד 2008.
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 36166-07-11 ק. מאי אחיזות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

עובדיה זו, כשלעצמה מעוררת תמייהה ויש בה חלט מוקם לחשש כי מסמך זה בא לעולם על מנת ליצור מציג שוא. מה נס שהצדדים להסכם לא פלו על פי האמור בוسكن, הסכומים שהועברו בפועל, אינם תואמים כלל לאמור בהסכם. אף הטענה כי הסכומים הועברו לחו"ל, אינה עולה בקנה אחד עם הרשות במאזני המערערת 1. כמו כן מודיע התשלוט שפורטו בהסכם והסכום שפורטו בו, לא תואמים את האמור במאזנים של רב א/or ואף של המערערת 1 ואף אינם עולים בקנה אחד עם הסכומים שהועברו בפועל בין החברות. כך למשל, ישנו פער בין סכום ההלוואה העומד על 4.56 מיליון ש"ח לבני הרשות במאזנים של החברות המציג על סכום נמוך יותר - 3.77 מיליון ש"ח. בתקירתו הגדית לא ידע המערער 2 להסביר פשר הפער בין הרשות בהסכם ההלוואה לבין הרשות במאזנים ולשיטותן, אין קושאי בכך שבפועל נמשכו סכומים נמוכים מהאמור בהסכם ההלוואה והוא אף "הציג" להסביר לרבות אוור את הסכומים הנקובים בהסכם.

13 בעדותו בעמ' 34 ש-11-14 הגד המערער כך: "קשה לי להסביר את המזון, אך יחד עם זאת אם
14 ההסתמך גדול יותר, אז אני מבטיח לך אוור כספים בסדר גודל גדול יותר. אם יתרברר שזה גבוה
15 יותר, אז רב אוור תקבל את הכספי. אני מרגיעך נוח עם זה שההסתמך שלי גבוה יותר ממה שמאופיע
16 במאזון, זה מוכיח שאתה קיבל יותר **תשלוים**" – וכי מדובר אותן ויתנדב המערער 2 להסביר לך
17 אוור סכום הגבוה יותר באוקן משכעתתי מזה שהועבר בפועל, על פי המזונים אלא אם כן, הדבר
18 בסכומים שהוא אין גדרש כלל להסבירו".

כמו כן, בסעיף 3 להסכם נקבע מגנוון של הצמדה וריבית ובסעיף 4 נקבע מגנוון להזורת הלוואה ולפיו, הכספיים יוחזוו ב-12 תשלומים שווים ורצופים שיחלו ביום 1.9.15 כאשר המלהה (רב אוור – נג), לא תוכל נדרשו שינויי מועד התשלומים ולרבות שינויי מועד הפירעון.

28 זאת ועוד על פי הפסכם, ההצלאות נועדו לשם השקעה בנכסים נדל"ז במדינת נבאודה – ארה"ב, כאשר
29 סעיף 5 להפסכם מצינו כי בעתיד ידונו רב א/or והמעעררת 1 על חלוקת רוחחים עתידיים מההשקעות
30 נדל"ן אלה. אם אכן מדובר בהלוואה, מוצע הוצרכה המלווה (רב או/or) לקיים דיון עם הלוחה
31 (המעעררת 1) בדבר חלוקת רוחחים עתידיים!! – נראה כי המעעררים לא דיברו בכלל אחד, ברור
32 ועקבם, שכן באותה נשימה שבה הצביעו היחסים עם רב א/or כיחסי מלואה-לולה, התגיימרו המעעררים
33 לטעון לחולותם של תנאים היוצרים יחסי שותפות ביניהם.
34

בית משפט לעניינים מנהליים בbara שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 כמו כן, הסכם הלוואה מתייחס אך לחלק מן הכספיים שהועברו למערתת 1 ובודאי, שלא לכל
2 הסכומים שהועברו כך שטעתה הלוואה כשלעצמה, אף אם הייתה מתකלת, אין בה כדי לשמש
3 הסבר סביר ומיניח הדעת ביחס לכל הסכומים שהועברו.

4 בחקירהו הנגדית נשאל המערער 2 באשר למazon רב אוור 2008 לביאור 4 (עמ' 10), מודיעו באותה שנה
5 פועל הסכום שהמערתת 1 משכה כאשר על חלקו האחד נקבע שזו הלוואה ועל חלקו الآخر, לא
6 נאמר דבר והמעערער 2 השיב לכך "אני לא יכול לומר ברגע על הקו המפריד, אך ברגע שעבר כסף
7 מזומנים לחבר' רב אוור לחבר' ק. מי אחזקות, הכספי הזה הועבר למטרה ספציפית. אני חשבתי לתומי⁸
8 באותו מועד שיש לנעד את זה ולהציגו על כך" (עמ' 31 ש' 24-22 לפrox).
9

10 כشنשאל מודיע לא-names הסכום כולל כהלוואה (כלומר רק 4.5 מיליון ש"ח ולא 7 מיליון) ענה "אין לי
11 תשובה שבונאית לענין" (עמ' 32 ש' 26).

12 בחקירהו הנגדית נשאל המערער 2 לגבי היתכנות האפשרות, כי קו פרשת המים היה מועד חתימת
13 ההסכם עם פקיד השומה, כאשר מופיע זה משכה המעררת 1 סכום של 4.51 מיליון ש"ח והצריך
14 היה למילט סכומים אלו מ"ציפורי נוי" פקידי השומה ולכן הוא חוצג משלב זה ואילך כהלוואה.
15 לכך השיב המערער 2, "כל אחד וה提ויה תנו. אין מצב להימלט ממשunctה. הכל מוחדר בזמן
16אמת. המזומנים הוגשו בזמןאמת. אם ק. מי אחזקות בסוף לרבות, היא תחזיר את הכספי הזה. כמו
17 שלוקחים הלוואות בנקים או במקומות פרטיים. מי חברה רוחנית, מדווחת ומשלמת את מיסיה
18 לפי חוק".
19

20 אם אכן מדובר היה ב haloat אמת ואם אכן המעררת 1 היה חברה רוחנית, מודיע היה נמנעה
21 מלפרוע הלוואות שנטלה לטענותה. שלא לדבר כי אין בנמא מטעמי או תיעוד אחר אשר יכול היה
22 לאשׁ ולתמוך בטענות אלו.

23 בכך יש להוסיף העובדה בדבר העדר קיומו של מגנון להבטחת פירעון הלוואות, במיוחד בשים לב
24 להיקפן. אי מתן בטיחות בהחלת עשיי לתמוך בטענת המשביבים, כי אין המדובר ב haloawot, אלא
25 בסכומים שהועברו ללא כל צפיה כי יוחזרו לרבות או, ביום מן הימים. אך טبع היה לצפות
26 שבמסגרת הסכם הלוואה, יקבע מגנון שיאפשר לרבות או להיפרע מהלוואות ממנה. המערערים לא
27 הוכחו ולא הצליחו להראות כי התקיים מגנון כלשהו של פירעון והחזר הלוואות על ידם.
28

29 כמו כן, המערערים לא הציבו על נתיב ברור שלפיו הועברו כספים מרבים או לערעריהם, כזה שיכול
30 לתמוך בטענה כי מדובר ב haloawot. המערערים הציגו תמונה סבוכה של חברות אמריקאיות שדרכו
31 הועברו כספים מרבים או רוחצת חברות שונות כאשר לטענותם, הכספיים הינם בגדר הלוואות.
32 להבנתי לא הונח מסד נתונים היכול לבסס קשר בין החברות האמריקאיות לכל ההעברות
33 הספציפיות שbowcuו לידיהם המערערים.
34

בית משפט לעניינים מנהליים בבארא שבע

ע"מ 36166-07 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

7 אני סבורה כי יש בעובדה שההשקעה בנדליין בחו"ל התרבורה ככשלון כלכלי והנכש אף חולט לטובות
8 בנק אמריקאי יש משום ראייה לכך שהכספים ניתנו כהלוואה, במיוחד בשים לב להוראה בהסכם
9 שקבעה, כתובא היום רב אור והמערערת 1 ידועו בינויהם על חלוקת רווחים עתידיים מההשקעות
10 נדלין אלה. בכך, יש יותר מאשר רמז, כי אין המذובר בהלוואה.

12 בנוספ' יש לתת הදעת למועד חתימת הסכם ההלוואה המעלה ספקות רבים באשר לאמתות טענות
13 החלוואה. יש בהחלטת מקום וסבירות לטענת המשיבים כי ההסכם בא לעולם ורק לאחר שהמעוררים
14 ידעו על כוונת המשיבים לפתח **בזהב** נגדם בהתאם לסעיף 11א' לפקוודה, שחרי נטען כי ההסכם
15 האמור נחתם באוקטובר 2008, אונס קיומו לא נזכר ولو ברמזוamazon 2008 שנערך טרם למועד
16 הצעאת דרישת התשלום אלא רק במאוגוסט של שנים 2009 ו-2010 שהוגשו לשנה ושלושה חודשים
17 לאחר שהומצאה דרישת התשלום.
18 יש בהחלטת מקום לחשד, כי ההסכם מועד להקנות לכיספים שהוזרמו מרוב אוור החוצה למערתת 1
19 מיום ועד הלוואות, בו בזמן ונסיבות הערכותם המקוריים לא שימושו בהלוואות.

יודגש כי בה בעת בזמן שהוצע הסכם המותייחש לככפיס שהועבר בין רב א/or והמערתת 1, לא הוצע הסכם זומה בין רב א/or למעערר 2. כמשמעותו בתקירתו הנגדית הוא הבהיר את הטענה שלא נחתם הסכם הלוואה בין רב א/or לדבריו ~~המשיכו~~ שבעוד לדבוריו נערך הסכם הלוואה. כמשמעותו 2 מדווקא החיג הסכם זה עד היום, מוא השיב כי החיג הסכם הלוואה משנת 2008.

אולם ההסתמך שהוצע, מתייחס אך לרוב אור ולמערערת 1 ואינו בגדר הסתמך הלוואת בין רב אור למערער 2. משכך, אין בידי לקבל טענת מעערר 2 כי משיקות הכספיים של מרבית אור הוא בגדר הלוואה.

5 צוין גם כי AMAZON רכז אורך לשנים 2008-2005 לא מצינו קיומו של הסכם הלוואה בין המערע 2
6 לרוב אורך. כל שנרשם במאזונים הוא "בעל מנויות" וכן את יתרת הכתפיהם שמשך מרבית אורך, אלא כל
7 בגין. ציפוי וסביר היה להניח, שחברה המפעילה כספים בסכומים גבוהים לבעל מנויות כהלוואה,
8 תקףidi כי הדבר יירשם במאזוניה כפי שנעשה במאזון בשנת 2009 בו נכתב במפורש "הלוואה לבעל
9 מנויות" והתווסף ביאור לפיו מדובר בהסכם מיום 28.10.08. אלא שהסכם כאמור לא הוצג בבית
10 המשפט ובנוסף, מוצדק היה להניח שהסכם זה ימצא ביטויו במאזון לשנת 2008 ולא של שנת 2009

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 36166-07-11 ק. מאי אחזקות בע"מ ואחר נ' מדינת ישראל

1 ויש בכך, משום חיזוק נוסף, לטענת המשיבים כי זה נוצר בדיעבד ורק לאחר שהוצאה דרישת
2 תשלום למערערם.
3

4 בהקשר זה יש לומר כי עדותו של המערער 2 בבית המשפט לא הוסיפה לאמינות טענות בדבר
5 הלואאה. עדותו הייתה מתחמקת, מתחכמת ונפתחת עד למחד.
6 בחקירהו הנגדית הופנה המערער 2 למאזני רב אוור לשנים 2005-2008 תוך ציון העבודה כי בשנת
7 2009 חל שינוי, שכן, ברכוש השוטף מופיעה הלואאה לבעל מנויות בביאור 5, דבר שלא היה קיים
8 במאזנים קודמים ונכתב כי בהתאם להסטם יתרות החוי' של בעל המניות ישאו הפרשי הצמדה
9 ובעל המניות מתחייב להחזיר את הסכום. בנוספ' צוין בפניו כי גם בשנת 2010 קיימת הלואאה לבעל
10 מנויות עט ביאור באותו נספח. מערער 2 נשאל אם אכן נעשה ההසכם בשנת 2008, מדובר הוא לא כלל
11 בדוח של שנת 2008 ולכן השיב (עמ' 31 ש' 4 לפרוטוקול) - "אין לי מושג או הסבר לכך". ציפוי וסביר
12 היה כי מערער 2 יתנו מענה ראיי יותר לשאלת זו.
13

14 יתרה מכך, כאשר שאל המערער 2 על כך שבשנת 2008 נעשה שינוי רטראקטיבי במעמד הכספיים
15 שהועברו אליו (עמ' 31 ש' 24) "הבדל, לתפיסתי, שアイן למעשה הבדל אם משכתי או לויתתי", כי
16 הייתה צריכה לצריך להחזיר את הכספי לחברה. הבנתי שאני לא אוכל להחזיר את הכספיים בצורה מיידית
17 למרות זהה היה רטראקטיבית, אמרתי "שאנו עגן אותן לצורות הלואאה ואני אחביב להחזיר את
18 הכספיים בעתיד".

19 בהמשך, הوطחה בפני המערער 2 הטעונה בಗלים ההסכם שנחתם עם המערערת 1 בשליה 2008, שינה
20 בדיעבד את מעמד הכספיים שנסמכו מרוב אוור, כאשר רב אוור בכספיים אלה השקעה בנכסים
21 בחו"ל ולא הלואאות שצריך להחזיר ולכך השיב (עמ' 32 ש' 18-14) "רב אוור שהעבירה את הכספי
22 ישירות לאלה"ב אפשר לראות בזה השקעה. כספים שרבי אוור העבירה לך. מי לאחר שהבינה
23 שאין ביכולתה להשקיע באמון ישר, בהיותה סוכנות ביטוח, העבירה אותה לך. מי ואין חולק על
24 כך ויש גם בפרוטוקלים שזה בסוף שניתן כהלוואה לך. מי. יחד עם זאת, כדי לא לטמן את רשותה
25 בחול, לא נכתב שזה הלואאה, אלא היה ברור לאן הולך הכספי והסביר הזה הולך להשקעה בחו"ל."

26 לטעמי, יש יותר מאשר רשותה הודאה מצד בעל דין שהכספיים שהועברו, לא היו בchodro הלואאה.
27
28 אשר על כן לנוכח כל האמור לעיל, מצאתי לנכון לקבוע כי הכספיים שהועברו מאת חברת רב אוור
29 למערערים 1-2 לא היו בגדר הלואאות.
30
31

באשר לתנאי החמשי – העדר אמצעים בישראל לסליקת החוב

32 על פי תצהירה של רו"ח סקלר ניתן לומר, כי במהלך השנים, רשותה המס פעל לגבות את חובות
33 המס של רב אוור ובכלל זה, הוטלו עיקולים אצל צדדים שלישיים ואף בוטל פטור מניכוי מס במקור
34 על הכנסותיה, זאת לצד פניה לМИיצגי החברה. על פי הטענה, פעולות גביה אלו לא נשאו פרי.
35

בית משפט לעניינים מנהליים בbara שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. Mai Achzot Be'ym Va'ah נ' מדינת ישראל

ר'וח סקלר הדגישה כי על פי הדיוקנים שהתקבלו מרוב אור ומהחברות הקשורות אליה, עולה כי מרוב אור הוציאו כ-5.20 מיליון ש'. שלא לדבר על כי ניטלה ממנה עיקר פעילותה הנובעת מעסקי ביטוח.

מכל המקובל לעיל עד כה הנני בדיעה כי עלה בידי המשיבים להוכיח התקיימות של כל תנאי הסף הקבועים בסעיף 119א(א) לפકודה, במובן זה שהוכח כי לרב אור נוצרו חובות מס וכי במהלך צבירת חובות המס ובמקביל לכך, עליה רב אוր להעביר כספים למעערירים 1-2 מבלי שלו אחרוניים נתנו תמורה כנגד הסכומים הללו וכאשר בנסיבות המקרה דן, נדחתה טענה המעוררים כי אין מדובר בהעברה אלא בהלוואה. כמו כן, נחה דעתך כי בנסיבות המקרה דן, אכן ניתן ואפשר לקבוע שלרב אוור לא מוגרו אמצעים לתשלום חוב המס.

טרם אפנה לקבוע היקפו של חוב המס הרלוונטי לצורך הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 119א(א) ואף טרם אפנה לקבוע ~~שהיא~~ הנכיסים שבידי המעוררים כדי שקיבלו כספים מרוב אוור במועדים הרלוונטיים, נכון יהיה להתייחס ~~על~~ ~~באופן~~ מוקד לסוגיות נטלי החוכחה.

אין כלל ספק כי המשיבים שנושאים ~~בנטל~~ להוכיח התקיימות של תנאי הסף המנויים בסעיף 119א(א) ובפרט, קיומו של חוב מס, העברת כספים של החייב במס ללא תמורה והעדר אמצעים בידי החייב לסילוק חוב המס.

יחד עם זאת, אין להטעם מכך שמידתו והיקפו של ~~תטל~~ ~~מושפעים~~ מרווח ירידת המחלוקת המוטקימת בין הצדדים.

במקרה דן, המעערירים 1 ו-2 לא הכחישו קיומו של חוב מס לחובת רב אוור ~~לא~~ לא הכחישו כי על פניה תקופות מסוימות, הם משכו כספים מחשבון של רב אוור. אמנם, טענת המעוררים הייתה כי אין מדובר בהעברה אלא בהלוואה אך טענה זו הינה בבחינת "הודאה והדחה", שהרי, המעוררים הם אלו המבקשים להישמע בטענה כי ההעברה הנחותית, לאו העברה היא.

בנסיבות המקרה שבפני, הגעתו לכל מסקנה, כי המשיבים עמדו ~~בנטל~~ המוטל לפתחם וכי הוכחו במידה הנדרשת את התנאים להפעלת אמצעי האכיפה המפורט בסעיף 119א(א).

כמו כן, כמפורט לעיל, באתי לכל דעה כי לא עלה בידי המעוררים להוכיח כי ההעברה הנטענת הינה "על תנאי" ובגדר הלוואה, אותה הם מחייבים או יחויבו בעתיד להחזיר לקופת החברה החייבת במס.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 במצב דברים זה, כל שנוטר לבחון ולקבוע הוא את שוויים של הנכסים אותם ניתן לגבות מצד שלישי
2 כמתחייב מהוראות סעיף 119א(ג) שלפיו, אין לגבות ממי שקיבל הכספיים, יותר משווי הנכסים
3 שקיבל ללא תמורה.

4 בפועל העשות לנו, נתתי דעתך לתכליתו של סעיף 119א, לעובדה כי על פי הקשו המذובר בהוראת
5 גביה ספציפית לצד הוראות פקודת המיסים (גביה) וכאשר המחוקק ראה לנכון להקנות לרשות
6 המיסים את הסמכות האמורה, במטרה למנוע אפשרות שהחייב במס יפעל להעמיד נכסים לצדדים
7 שלישיים ובכך, לסקל את אפשרות גורמי האכיפה לשים ידם על נכסים אלו כאמצעי לתשלום חובות
8 המס.

9 באשר **לחובות מס של רב א/or -** כפי שקבעתי לעיל ובהרחבה, המועד שעל פיו ניתן לייחס חוב מס
10 לשנת מס מסויימת הינו עד 31/12 של אותה שנה. יחד עם זאת, לצורך הפעלה של חוקי המס אין
11 הכרח כי חובות **אליהו חלטמים דוקא ולמעשה, דיבקיומה של אפשרות בדבר חוב מס לשנת מס**
12 מסויימת, כדי לבסס חוקת ידיעה של הנינויים.

13 בעניינו, לא הוחש כי חובות המס של רב א/or לשנים 2004 ואילך לא נפרעו. שלא לדברי כי נטען ולא
14 הוחשי שאף שומות בהסכם שנקבעו לשנים 2001 עד 2003 לא שולמו. ודוק, למעט השנים 2001 עד
15 2003, שלגביהם נקבעו שומות בהסכםibus 2004 עד 2010 כולל, חובות המס מקורים בשומות
16 עצמאיות של רב א/or, במסגרתן נקבעו חובות במס של חניותם לכל אחת מהשנים הנזכרות.
17 המשיבים טוענו, גם בהסתמך על הדיווחים של רב א/or ושל החברות הקשורות כי כבר בשנת 2005
18 השתנו ביטוי להעברת כספים מרבי א/or לمعالר 2.

19 הויל ועובד לך, התגבשו חובות מס של רב א/or לשנים 2001 ואילך, שטרם נפרעו, ניתן בהחלט
20 לקבוע, שההעברה זו כשלעצמה הצדיקה הפעלת הסנקציה הקבועה **סעיף 119א**.

21 המערירים ביקשו כי בית המשפט עבר תחת שפט ביקורתו את "המעשה" המינימלי בפוג שהוא בא
22 לידי ביטוי בדרישת הגובה הראשית ולאחר מכן, בධיתן ההשגה שתגיבו **המעערירים** על החלטת
23 הגובה הראשית.

24 להבנתי, נקודת הייחוס היחידה לצורכי הפעלת הסמכות שבסעיף 119 א' היא מועד הדרישה כלפי
25 הצדדים השלישיים ובעניינו – 3.5.10, אז נדרש המערירים להעביר כספים בסכומים נקובים.

26 ביחס לנקודת יחס זו וכעולה מהמובא בהרחבה לעיל, ניתןCCRICK, לדעתך, לקבוע כי חוב המס
27 הרלוונטי להפעלת סעיף 119א' בנסיבות המקורה Dunn הוא זה שצמץ והתבש עד ליום הדרישה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 להבנתי, הויאל ודרישת התשלום מתוארכת ליום 3.5.10, כי אז גם חוב המס לשנת 2009 הינו בוגדר
2 "חוב מס" לצורך הפעלת אמצעי הגבייה כאמור.
3

4 אכן, במועד האמור, טרם חלף המועד החוקי להגשת AMAZON ורב אור לשנת 2009 וזה אף הגיע את
5 שומתת העצמית לאחר מועד הדרישה ואולם, כפי שטאמר לעיל, לצורך השימוש באמצעות אמצעי הגבייה
6 המיזוח, הקבוע בסעיף 119א', די בכך שהניסיונות צריך וכי יכול היה להיות מודע לקיומו של חוב מס,
7 שמקורו בהכנסה שצמחה לו במהלך אותה שנת מס.
8

9 המערערים לא טענו מאמנה בהקשר זה. אף אם היה מדובר בצד שלישי שהינו ניטראלי לחלווטין, מה
10 שאין בכך בעניינו נזקין, אם ביקש הצד השלישי ניטראלי להזוף הדרישה לפניו בטענה כי אין חוב מס,
11 היה עליו לטעןוכל שכך, להוכיח הטענה.
12

13 ב מקרה דנן, לא זו בלבד שמדוברים אינם הצד השלישי ניטראלי, שהרי מתקיים זיקה הדוקה בין
14 מערער 2 לבין רב אור (מוחזק כ-50% ממניותה), הררי שגם בין המערערות 1 לרבות אור מתקיים יחסי
15 זיקה בדמות "חברות קשורות" כה שנitin לומר ברמה גבוהה של וודאות, כי למערערים הייתה גם
16 הייתה ידיעה עקיפה, אם לא ישירה, על מצב עסקיה של רב אור ועל קיומם של חובות מסוימות
17 נפרעו.
18

19 באשר להיקף חובות המס שיכולים היו לעמוד ביחסו "דרישה" כמשמעותה בסעיף 119א', על פי
20 הנ吐נים שבאו בפני, ניתן לקבוע כי אלו חובות המס אותן ניתן לגבות מהמערערים 1-2 :
21

22 לשנת המס 2001 עד 2003 – 1,764,008 ₪ (סכום שווה) בתוספת חוב ניכויים עפ"י הסכם –
23 750,508 ₪.
24

לשנת המס 2004 – 205,433 ₪ (שומה עצמית).
25

لשנת המס 2005 – 678,534 ₪ (שומה עצמית).
26

لשנת המס 2006 – אין חוב.
27

لשנת המס 2007 – 632,909 ₪ (שומה עצמית).
28

لשנת המס 2008 – 2,392,292 ₪ (שומה עצמית).
29

לשנת המס 2009 – 967,890 ₪ (שומה עצמית).
30

סה"כ – 7,391,571 ₪.
31

32 חוב זה הוא חוב המס שכגדזו רשאית רשות המיסים לדרוש נכסים או זכויות של רב אור ממי שקיבל
33 נכסים של זו האחורה, ללא תמורה.
34
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע'מ 11-07-36166 ק. מי אחזקות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

באשר לטענת המערערים כי נכוון וראוי היה לאזן בין חוב המש היודיע עובר לביצוע כל אחת מהמשמעות על ידי מי מבין המערערים – על פניו, המذובר בטענה הרואה להישמע ולהיבחן, שהלא אט במועד העברת הנכס לא היה חוב מס, כי אז בוודאי שלא התגבשה סמכותה של רשות המיסים, לדריש הנכס שהועבר, מידי הצד השלישי.

אלא מי? סעיף 919א' עוסק בגבייה באמצעותים מיוחדים כאשר מעלה מרחפת פקודות המיסים (גביה). לא מופרך להניח כי הפעלו של אמצעי גביה זה, אינה נעשית מלכתחילה אלא בדיעבד, משהתברר לרשות המש כי הם עומדים בפני שוקת שבורה. מצד אחד, ישנים חובות מסוים בסכומים ניכרים שאינם משלם ומחייב, ניתן להיווכח בהתנהלות "חשודה" מצד הנישום אשר באה לידי ביתוי בכך, שהוא האخرן העביר את נכסיו ואפיו בתמורה חלקית, זאת בשעה שקיומו של חוב מס כבר "יריחף" מעל, ובשעה שascal השימוש באמצעותי גביה זה, ברור לכל, כי לנישום אין אמצעים לסייע חוב המש.

ניתן בחולט לומר כי סעיף 919א' הינו כלי ואמצעי נוסף, המכונן לאפשר לרשות המש "זכות עקיבה" על נכסים של החייב במס, אשר יצא מחזקתו ומשילתו, בנסיבות שבוחן יש לחושש כי הוצאותם כאמור, לא נועדה אלא על מנת להגביח הנכס ובכך, למנוע את מימושו כאמצעי לתשלום חובות המש.

כפי שנקבע בפרשת פלח בחתימת סעיף 919א' "המטרה למנוע העברת נכסים על ידי החייב במס באופן שיפגע בתהליכי הגביה, יוצא, אפוא, כי רצון איינו מתייר לגורם להעביר את נכסיו, אלא הלוועים לטובת רשות המש" (שם, עמ' 10 לפסק הדן).

האופן שבו ראה לנכון החוקק לנשת את ההוראה החוקית מנדונה, מפנה כי רשות המיסים למזהה על העברת הנכסים אך בדיעבד, לאחר שכבר בוצעה אותה העברת כאשר מטרת ההוראה החוקית, הינה לנשות ולהסביר למצבת נכסיו של החייב במס, גם נכסים זוכות שהועברו על ידו לאחרים אך בנסיבות העשויות להצדיק ביטול אותה העברת חרף הפגיעה בזכותו הכספי של הצד השלישי – הנuber.

הואיל ובמועד הוצאה הדרישה (3.5.10), בוצעו גם בוצעו, העברות כספים ללא תמורה, והואיל ועובד למועד הדרישה התגבשה חובות במס של רב אוור בסכום של כ-7.3 מיליון ש"ח, כי אז, אין מקום ואין הצדקה לבחון כל העברת בפני עצמה ולנסות ולאזן העברת זו אל מול יתרות חוב המש, נכוון למועד ביצוע אותה העברת.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואות' נ' מדינת ישראל

1 להבנתי, בדרישתה להשבת הנכסים, יוצאת רשות המיסים ידי חובתה בהוכחת קיומו של חוב מס
2 לצד הוכחת קיומה של העברת נכסים, בנסיבות המאפשרות כאמור לרשות המיסים לזרוש כי הנuber
3 ישיב הנכסים, אותם קיבל כאמור.

4 על פי הנתונים והראיות שבאו בפניו ניתן לקבוע כי היקף הסכומים שקיבלה מעערער 1 מאות הchiefet
5 במס עד למועד הדרישת מסתכם בסכום של 4,347,473 ₪ ואילו היקף הסכומים שקיבל מעערער 2
6 עולה לכדי סך של 2,463,512 ₪.

7 במסגרת ערעור תען מעערער 2, כי ככל שבית משפט ימצא לנכון לאשר דרישת רשות המס, כי אז יש
8 להפחית מסכום הדרישה בפלוי, סך של 681,221 ₪, שמקורו בחוב של רב אוור למע"מ, שנפרע על
9 ידו.

10 על פי הטענה, המעערער 2 פרע חוב זה באמצעות המחאות המשוכות מחשבונו האישי.

11 על פי הראיות שבאו בפניי, אין כלל ואות כי החוב האמור אכן שלו. המעערער הסתפק בהציג
12 עותק צילומי של המתחאות, ללא כל ראייה תומכת נוספת, אשר יכולה להיות לאש הטענה ואין כל
13 ודאות, כי ההמתחות הללו אכן נפרעו.
14 מצופה היה כי המעערער 2 יציג לפחות אישור של רשות מע"מ אודות פירעון חוב רב אוור בסכום
15 הנקוב.

16 בגין ראייה תומכת אין בידי לקבל הטענה.

17 לנוכח המסקנות והממצאים המפורטים מעלה, אינני סבורה כי יש צורך וטעם לבחון טענות
18 החלופית של המשיבים, לעניין החלופה הקבועה בסעיף 119א'(א)(3).

באשר לטענות הנוספות שהשמיעו המערערים

19 לעניין הליפי העיקול – אינני סבורה כי הליפי העיקול, כשלעצמם מעמידים מחסום בפניו רשות המס
20 לנסות ולגבות את חוב המס באמצעות שימוש בהוראת סעיף 119א'. ניתן בהחלט לקבוע כי הטלת
21 העיקולים נעשתה בזיקה לטענת המערערים כי הכספי של החיבת, המצוים ברשותם, הינם
22 הלוואות שהעמידה רב אוור לטובתם.

23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ וOTH נ' מדינת ישראל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
איini מוצאת בכך מושם נימוק, העשו לשולץ זכותם של המשיבים להישמע בטענה כי החלטות הנטען, לאו הלוואות הן, וכי הכספיים שהוברו, מקיימים לאחר תנאי הסף המאפשרים לרשויות המס ל"יעקב" אחר כספים אלו ואף לדרוש את תשלוםם מיידי מקבלי הכספיים, בהינתן כי במועד העברת הכספיים, היו לרבות אורח חובות מס.

באשר לטענה בדבר פגמים שנפלו בהליך המינהלי ובכלל זה חריגה מסמכות – אכן החלטות בהשגות נותרמו על ידי רוח סקלר בתוקף היוטר פקידת שומה, בו בזמן שהמחוקק קבע בסעיף 111א(א) כי על החלטה לבנות חוב מס לפי סעיף זה, ניתן להשיג בפני המנהל.
המשיבים טוענים כי סמכות זו הוצאה גם לזה המכון כ"סגל מנהלי" ועל פי הטענה, פקידי השומה קיבלו הסמכה מיוחדת לצורך דיזון בהשגות כאמור.

אכן היה מקום לצפות, כי הגורם המינהלי יקבע על קיום הוראות החוק כתובן וכלשונו וכי תקויים לפחות "מראית פנים" להפעלת שיקול דעת עצמאי מצד הגורם שבפניו באה השגה על ההחלטה גובה המס לגבות "חוב מס" כמשמעותו בסעיף 111א. אולם אין כדי לקבוע, כתעננת המערערים שעקב הפגיעה שדבק בהתנהלות המינהלית כמתנוואר לעיל, יש להורות על בטלות ו/או ביטול ההחלטה המינהלית.

כפי שציינתי לעיל, הлик הדיוון בהשגה, אינו הлик מנהלי דינמי ואין לטוען בנסיבותיו זכות טיעון כפולה. מה גס, שלא עלה בידי המערערים להצביע על פגיעה בזכותו קוויה שנגרמה להם, אם בכלל, עקב הפגיעה הנזכרת.

אנו המקום גם להזכיר, כי הлик הדיוון בהשגת המערערים נמשך על פני תקופה לא קצרה שבמהלכה, ניצלו המערערים, עד תום, את זכותם להביא בפני פקיד השומה מסמכים לביסוס טענותיהם ויש בוחלט לומר, כי היה למערערים יומם בפני פקיד השומה,טרם שניתנה הכרעה בהשגה אשר על כן, אף טענה זו דינה להידחות.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 11-07-36166 ק. מיי אחזקות בע"מ ואה' נ' מדינת ישראל

1

2

3

4

5 הנני בדעה כי ערעוו של המעערע 3 – בדין יסודו וכי אין עילה לדרישת לפיו מכח הסמכות
6 הנטוונה בסעיף 119א.

7

8 באשר למעערעים 1 ו-2 – הנני בדעה כי עלה בידי המשיבים להוכיח קיומם של כל תנאי הסעיף
9 המפורטים בסעיף 119א(א)(1).

10 בהקשד לכך אף גבעתי, כי אין יסוד לטענת המעערעים 1-2 כי הכספיים אותן משכו מאות וב או
11 הינט בגדר הלוואות.

12

13 על כן, בהתאם לנימוגים שהוצעו בפנוי, ניתן וצריך לאשר דרישת גובה המס לגבות מהמעערעת 1
14 – סכום של 4,347,473 ש"ח ומהמעערע 2, סכום של 2,463,512 ש"ח.

15

16

17 סכומים אלו הינט נכונים למועד הדרישת (3.5.10) ויש לשלם בתוספת ריבית והצמדה כמקובל.

18

19 בנסיבות העניין ולנוח התוצאה אליה הגיעתי, בחרתי להימנע מעשות צו להוצאות.

20

21

22

23

24

25

ניתן היום, אי כסלו תשע"ד, 04 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים

26 נחמה נצר, שופט
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחויז בבאר שבע
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתחאים למקור

6/11/13 50
מחcio ואשי

